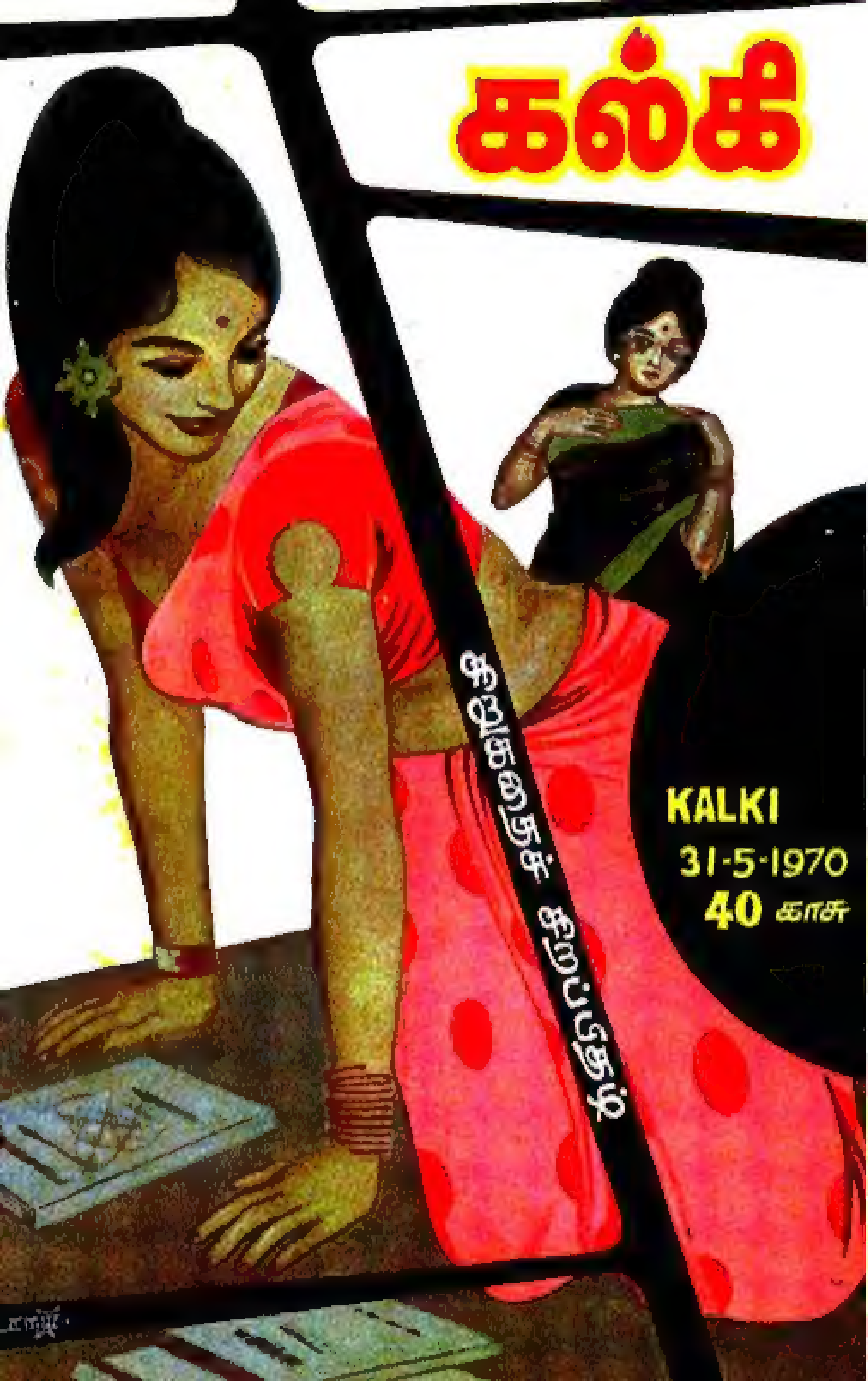
கல்கி
KALKI
31-5-1970
40 காசு

CTC* டஸ்ட் டீ தரமான தேநீரின் சுவையையும் அழுத்தமான தேநீர் சத்தையும் அளிக்கிறது

சூப்பர் டஸ்ட் கிடைப்பவற்றுள் மிகச்சிறந்த CTC டஸ்ட் டீ

ப்ரூக் பாண்ட் நிபுணர்களால் பக்குவம் செய்யப்பட்டிருப்பதே அது சிறந்து விளங்கக்காரணம்

*க்ரஷ், டியர், கர்ல் — இந்த தனிப்பட்ட டீ தயாரிக்கும் முறையானது விரைவில் கரையவும், மிகுந்த தேநீர்ச்சத்துக் கிடைக்கவும் உறுதியளிக்கிறது.

கல்கி

பொருளடக்கம்

[illegible], ஜனவரி, 17 – 1970.

[illegible]	[illegible]	—	3
[illegible]	[illegible]	—	4
[illegible]	...	—	6
[illegible]	...	—	8
★ [illegible]	[illegible]	—	10
[illegible]	[illegible]	—	17
[illegible]	[illegible]	—	25
★ [illegible]	[illegible]	—	26
[illegible]	[illegible]	—	30
[illegible]	[illegible]	—	33
[illegible]	[illegible]	—	41
[illegible]	[illegible]	—	46
★ [illegible]	[illegible]	—	56
[illegible]	[illegible]	—	66
★ [illegible]	[illegible]	—	68
[illegible]	[illegible]	—	75

[illegible]

[illegible]	[illegible]	[illegible]
[illegible]	ரூ. 20-00	ரூ. 10-00
[illegible]	ரூ. 21-00	ரூ. 10-50
[illegible]	ரூ. 40-00	ரூ. 20-00

THE NEW INDIA INDUSTRIES LTD.

Registered Office: Jetalpur Road, BARODA

Makers of Agfa *Photo Paper*

BROVIRA – for enlargements
LUPEX – for contact prints
COPYLINE R 90 – for document copying (camera)
COPYLINE C 90 – for document copying (contact)

In collaboration with:

M/s. AGFA - GEVAERT AKTIENGESELLSCHAFT, LEVERKUSEN, West Germany

Factory:
Bombay - Agra Road
Mulund, Bombay - 80

Bombay Office:
Industrial Assurance Buildings
Opp. Churchgate Rly. Station, Bombay - 20

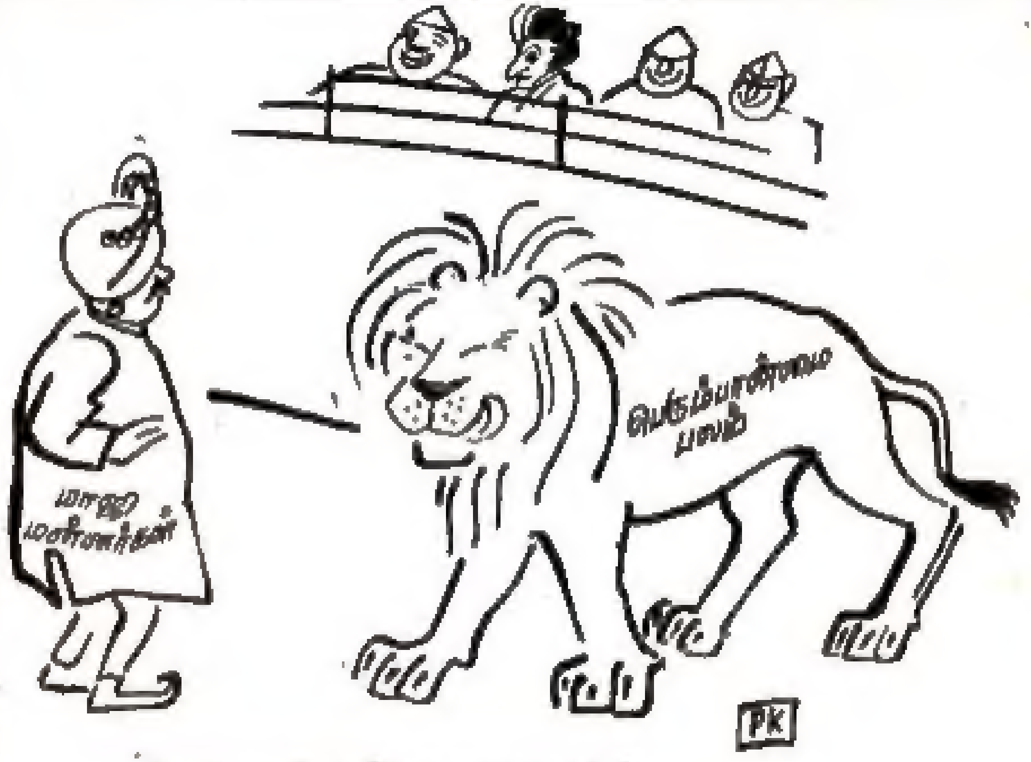

சோஷலிஸ 'விளையாட்டு'!

தமிழ்த்திருநாடு தன்னைப் பெற்ற
தாயென்று கும்பிடடி பாப்பா — பாரதியார்

மலர் 22 ● இதழ் 44

வாக்கு மீறும் படலம்

முன்னாள் மன்னர்களுக்கு எதிரிடையான மனோபாவத்தை வெளிப்படையாகப் பிரதம மந்திரியும் அவரது மந்திரி சபையும் பிரகடித்துள்ளனர். வாக்குறுதிகளையும், பிரதிக்ஞைகளையும் இம்மாதிரி புறக்கணிப்பது இந்தியாவின் மதிப்பையோ அந்தஸ்தையோ உயர்த்தக் கூடியது அல்ல. இதன் மூலம் குறிப்பிடத்தக்க அளவு பணமும் தேசத்துக்கு மிச்சப்படப் போவதில்லை. வாக்குறுதிகளைப் புறக்கணிக்கும் செய்கையை ஏற்பதில்லை என்று முன்னாள் மன்னர்கள் உறுதியாக இருக்கிறார்கள். இது எனக்கு மகிழ்ச்சியை அளிக்கிறது.

வெளிப்படையாக அறிவித்துவிட்ட ஒரு நிலையிலிருந்து பின்வாங்குவதற்கு விசேஷ தைரியம் தேவை. வெற்றி போல தோற்றத் தோன்றுவது பல சமயங்களில் தோல்வி தரக்கூடும்; வெறுக்கத் தோல்வியாகத் தோன்றுவது உண்மையான லாபத்தை அளிக்கக் கூடும். ராஜதானிய மனோபாவத்தை ஸ்ரீமதி இந்திரா காந்தி வாபஸ் பெறுவாரானால் அது எல்லா வகைகளிலும் அவருக்கும் அவரது புதிய காங்கிரசுக்கும் பெரிய அளவில் லாபத்தை அளிக்கும். நமது அரசியல் சாஸனத்தின் மூலகர்த்தர்கள் அளித்த புனிதமான வாக்குறுதியை மீறுவது அவர்கள் எல்லோரையும் அவமதிப்பதாகும். குறிப்பாக, ஸர்தார் வல்லபாய் பட்டேலை அவமதிப்பதாகும். அவரது காரிய காரண விளக்கங்களையும், வேண்டுகோளையும் கேட்டு, அதன்படி முழு அளவில் ஏற்று அரசியல் நிர்ணய சபையானது வாக்குறுதியை சாஸனத்தின் பகுதியாக்கியது. அந்த நம்பிக்கையை ஏதோ ஓட்டை மக்கள் அளித்த பெரும்பான்மை வாக்கு பலத்தைக் கொண்டு புறக்கணிப்பது வெற்றியாகாது. உண்மையில் இது இந்தியாவின் கௌரவத்துக்கு ஏற்பட்ட தோல்வியே ஆகும்.

சத்தியம் என்பதில் கொடுத்த வாக்குறுதியை விசுவாசத்துடன் நடத்தி வைப்பதும் அடங்கும். நமது மறைகள் அப்படித்தான் கூறுகின்றன. மறைகள் ஒருபுறமிருக்க, ஒப்பந்தங்களின் புனிதத்தை மதித்து நடந்து கொள்வது கடமையும் ஆகும். அது இன்றைய நாகரிகத்தில் ஒன்றிவிட்டிருக்கும் ஓர் அம்சம். கொடுத்த வாக்கைத் தனி நபர்கள் மீறினால் கோர்ட்டில் விவகாரம் செய்யலாம். ஆனால் சர்க்காரும் பார்லிமெண்டும் கொடுத்த வாக்கை மீறினால் கூட, தங்களைக் கோர்ட்டுகளால் ஒன்றும் செய்ய முடியாது என்று வாதாடுகின்ற நிலைமைக்கு நாகரிகம் மிக்க இழிவான படி பாழ்பட்டுப் போகிறது.

ஆண்டுதோறும் தரும் ராஜமானிய பணத்தை நிறுத்திவிட்டு ஒரு மொத்தத் தொகையாக நஷ்டஈடு கொடுத்துவிடலாம் என்கிற யோசனை அரசின் பரிசீலனையில் இருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. ஆனால் ஒரு பெரிய தொகையை மொத்தமாகக் கொடுத்து விடுவதைவிட ஆண்டுதோறும் சிறு தொகைகளாகக் கொடுத்து வருவதே புத்திசாலித்தனமானது. தேசத்தின் மற்ற சொந்தங்களுக்கும் அதுவே இசைவானது. இந்த உண்மையைப் பிரதம மந்திரிக்கு எடுத்துரைக்கக்கூடிய தொழில் முறை நாணயமும் தைரியமும் உள்ள காரியதரிசிகளும் நிதி அமைச்சகத்தில் இன்று இல்லாமல் போய்விட்டாரா? பழைய காலத்தில் இருந்த காரியதரிசிகள் தைரியமாக இதைச் சொல்லுவார்கள். நாம் அளித்த வாக்குறுதியின் தரும நியாயப்படி புறக்கணிக்க இயலாததை, நஷ்டஈடு கொடுத்துச் சமாளிப்பதால் நாம் அடைகின்ற லாபந்தான் என்ன? இதில் வீண் குழப்பம் தவிர வேறு ஒன்றுமில்லை. முன்னாள் மன்னர்களுக்கு ஆண்டுதோறும் கொடுபட வேண்டியதை நிறுத்திவிடுவதால் மிஞ்சப்போகும் பணம் எப்படிச் செலவாகப் போகிறது? அது பாதுகாப்புச் செலவை உயர்த்துவதற்குப் பயன்படலாம்; அல்லது பெருகுகின்ற சிப்பந்திப் படைக்குப் போய் விடும். நஷ்டஈட்டை மொத்தமாகக் கொடுத்தால் கடன் பளு ஏறும். அதற்காக ஆகின்ற தவணை வட்டி இப்போது மன்னர்களுக்குத் தரப்படும் மானியத்தின் அளவிலிருக்கும்.

('ஸ்வராஜ்யா'வில் ராஜாஜி எழுதியது.)

நீதிமன்றத்தின் மீது யுத்தமா?

டாக்டர் ஆர். வி. கப்பர்

1895ம் ஆண்டில் லோகமான்ய திலகர் சுயராஜ்ய மசோதா ஒன்றை உருவாக்கினார். பேச்சுரிமை, சொத்துரிமை, சட்டத்தின் முன் சமநீதி போன்ற அடிப்படை உரிமைகளின் உத்திரவாதம் செய்கிற அரசியல் சாசன நகலாக அது அமைந்தது. 1925ம் ஆண்டில் மோதிலால் நேரு கூறினார்: ''நமது அடிப்படை உரிமைகள், எந்த நிலைமையிலும் பின்னர் வாபஸ் பெறமுடியாத வாய்ப்பு இல்லாத வகையில் அவற்றுக்கு உத்திரவாதம் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். அதுவே நமது முதல் வேலையாக இருக்க வேண்டும் என்பது தெள்ளத் தெளிந்த உண்மை.''

அமெரிக்க அரசியல் சாசனம் பின்வருமாறு திட்டவட்டமாகக் கூறுகிறது:

''சட்டத்தின் வரம்பு முறைகளுக்குப் புறம்பாக எவருடைய உயிரையோ, சொத்தையோ, சுதந்திரத்தையோ பறிமுதல் செய்யலாகாது. நியாயமான நஷ்டஈடு தராமல் பொது உபயோகத்துக்காகத் தனியாரின் சொத்துரிமையை எடுத்துக்கொள்ளக் கூடாது.''

இந்திய அரசியல் சாசனத்தில் சொல்லப்பட்ட அடிப்படை உரிமைகளில் பேச்சுரிமை, சங்கமாகச் சேருவதற்குள்ள உரிமை, மத உரிமை ஆகியவை மட்டுமின்றிச் சொத்துரிமையும் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது.

மனிதன் உழைப்பது தனது அன்றாட வாழ்க்கைக்கு உடனடியாகத் தேவைப்படும் பொருட்களைப் பெறுவதற்காக மட்டுமல்ல. முதுமையில் பாதுகாப்பாக இருப்பதற்குச் சேமித்து வைப்பதற்காகவும் அவன் உழைக்கிறான்.

எல்லா அடிப்படை உரிமைகளையுமே நமது அரசியல் சாசனத்திலிருந்து நீக்கி விட பார்லிமெண்டுக்கு அதிகாரம் தருவதுதான் நாதபாய் தாக்கல் செய்திருக்கும் மசோதாவின் நோக்கம். அடிப்படை உரிமைகளின் பட்டியலிலிருந்து சொத்துரிமையை விலக்கி விடவேண்டும் என்ற கூச்சல் முதலில் கம்யூனிஸ்டுகளிடமிருந்து கிளம்பியது இல்லை. ஆளும் காங்கிரஸ் கட்சி நாதபாயின் மசோதாவை ஆதரிப்பது தன் கடமையென அறிவித்திருக்கிறது.

அரசியல் சாசன வரைவாளர்களில் முதன்மையான அம்பேத்கர் கூறியதாவது: ''எந்த ஷரத்து இல்லாமல் இருந்தால் அரசியல் சாசனம் அர்த்தமற்றதாகிவிடும் என்று சொல்லுமாறு என்னைக் கேட்டால், நான் சுட்டிக்காட்டுவது இந்த ஒரு ஷரத்தைத் தான் (அடிப்படை உரிமைகள் பற்றியது) இருக்க முடியும். அது மிக அத்தியாவசியமான மையமான உள்ளம்.'' சுப்ரீம் கோர்ட்டானது அடிப்படை உரிமைகளுக்குக் காவலனாகவும் உத்தரவாதியாகவும் ஆக்கப்பட்டுள்ளது. நாதபாயின் மசோதா நிறைவேறினால், பிரஜைகளின் அடிப்படை உரிமைகளில் ஒன்றான சொத்துரிமையைப் பறிப்பதுதான் அதன் விளைவாக இருக்கும். சொத்து என்றால் பணக்காரர்களுடைய செல்வம் அல்லது மன்னர்களுடைய ராஜ மானியம் என்று மட்டும் பொருளல்ல. ஓர் ஏழை விவசாயியின் சிறிய பண்ணை, குடியானவனின் சாகுபடி உரிமை, சிறிய நிலம், கைவினைஞர் உடைமை, ஆலைத் தொழிலாளிக்கும் ஆபீஸ் சேவகருக்கும் இருக்கும் பிராவிடெண்ட் நிதி, அவர் இன்ஷூரன்ஸ் பாலிசி, சேமிப்பு, பாங்கு டெபாசிட்டுகள், கம்பெனிகளின் பங்கு பத்திரங்கள், ஏழையின் குடிசையின் தட்டு முட்டுச் சாமான்கள் ஆகியவையும் சொத்து என்பதில் அடங்கும்.

சொத்துரிமை அடிப்படையானது என்று ஏற்பாடு இல்லாத பல கம்யூனிஸ்ட் நாடுகளில், தனிப்பட்ட பாங்கி சொத்துக்காரர்கள் போன்ற சிறு உடைமையாளர்களின் உடைமைகள் பறிமுதலாகியுள்ளன. கைத்தொழில் கடைகள் பறிமுதலாகியுள்ளன. குடியானவர்களின் பண்ணைகள் பறிமுதலாகியுள்ளன. பாங்கு டெபாசிட்டுகள் சொத்து படாமல் போய் விட்டன. அதற்கப்புறம் மக்கள் சர்வாதிகார ஆட்சிக்கு அடிமையாகி விட்டனர்.

நாதபாயின் மசோதா சட்டமாகும் பட்சத்தில், அதன் விளைவுகள் நாட்டின் ஒவ்வொரு பிரஜையையும் கடுமையாகப் பாதிக்கும். இந்த மசோதா விஷயத்தில் சாமான்ய மக்கள் காட்டி வரும் அசட்டைப் புத்தி.

வருந்துகிறோம்

கோபிசெட்டிபாளையம் எம். எல். ஏ. திரு கே. எஸ். ராமசாமிக் கவுண்டரின் திடீர் மரணம் சுதந்திரா கட்சிக்கு மட்டும் ஏற்பட்ட பேரிழப்பல்ல. தமிழ் நாட்டுக்கும், ஜனநாயகத்துக்கும், நேர்மையான பொது வாழ்க்கைக்கும் ஏற்பட்ட நஷ்டம். 1958 முதல் 1962 வரையில் சென்னை மேல்சபை உறுப்பினராகவும் சென்னை பல்கலைக் கழக உறுப்பினராகவும் பணியாற்றிப் பல கூட்டுறவு சங்கங்களில் சிறப்புச் சேவை புரிந்துள்ளார் திரு ராமசாமிக் கவுண்டர். சுதந்திரா கட்சியின் சட்டசபை உறுப்பினராக 1967 தேர்தலில் வெற்றி பெற்ற திரு ராமசாமிக் கவுண்டர் இக்கட்சிக்கு ஒரு தூண்போல விளங்கினார். அவர் மறைவுக்கு வருத்தமுடன் அவருடைய குடும்பத்தினருக்கு எமது ஆழ்ந்த அனுதாபத்தைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறோம்.

சூரி மறைந்தார்!

இந்தியாவின் புகழ் பெற்ற கார்ட்டூன் அனிமேஷன் துறையின் முன்னோடியான ஸ்ரீ சூரி. சூரிய நாராயணன் அவர்களின் மறைவு, அவரது ஏராளமான நண்பர்களுக்கும், தொழில் முறையில் அவருடன் தொடர்பு கொண்டிருந்த ஏராளமான நிறுவனங்களுக்கும் பெரிய இழப்பாகும்.

''சூரி'' என்று அன்போடு அழைக்கப் பெற்ற ஸ்ரீ சூரியநாராயணன் ''சூரி அண்டு கம்பெனி'' நிறுவனத்தின் அதிபராவார். இந்திய கார்ட்டூன் அனிமேஷன் நிலைய நிர்வாக தலைவராகப் பணி ஆற்றியிருக்கிறார்.

கல்வி தொடங்கியதிலிருந்து இறுதி நெட்டு ஆண்டுகளாக தமது கலைக்குயிர் பரிசளித்து வந்துள்ளார் ஸ்ரீ சூரி. இதுபோல் பல நிறுவனங்களில் தமது உயர்ந்த சேவை தெரியாதும், இசைப்பிரியராக அவர்களையும் பெருமைக்கும் நன்றிக்கும் பாத்திரராகி இருக்கிறார்.

சூரி அவர்களின் உழைப்பு பெரும் பெற்றது. தர்ம சிந்தனை படைத்தவர். அன்னதான சேவை நிறைய விழாவில் பெரும் பங்கு கொண்டவர். மௌன ஜெபமாலை, மனமே உதவும் — இப்படி எந்த நிகழ்ச்சி நடந்தாலும் அங்கு பாத்திரமாக அமைதியாக செயலில் ஸ்ரீ சூரி ஒதுக்கப்பட்டிருக்கும் பங்கினைப் பெற்றிருப்பார்.

இந்த துறை கலையில் வல்லவராக இருந்தார். கலையின்பால் நல்ல ஆர்வமுள்ளவர் ஈடுபட்டு, எண்ணற்ற நண்பர்களைப் பெற்றிருந்தார்.

ஸ்ரீ சூரியின் குடும்பத்தினருக்கு நமது ஆழ்ந்த அனுதாபங்களைத் தெரிவிக்கிறோம்.

பெரும் சர்ச்சை தருவதாக இருக்கிறது. மசோதா நிறைவேறிய பிறகுதான் அதன் விளைவுகள் எவ்வளவு விபரீதமானவை என்பதைப் புரிந்து கொள்ளமுடியும்.

அரசியல் சாசனத்தில் 368 பார்லிமென்டுக்குத்தான் மேலாதிக்கம் உண்டு என்று கோட்பாட்டை நிறுத்துவது நாட்டின் மசோதாவின் நோக்கம் என்று கூறப்படுகிறது. கேசவானந்த வழக்கில் சுப்ரீம் கோர்ட் அளித்த தீர்ப்பினால் ஏற்பட்டுள்ள நிலைமையை மாற்றுவதுதான் அதன் நோக்கம் என்றும் கூறப்படுகிறது. அரசியல் சாசனத்தின் மூன்றாவது பாகத்தில் கூறப்பட்டுள்ள அடிப்படை உரிமைகளை நீக்கவோ, குறைக்கவோ, திருத்தவோ, பார்லிமென்டுக்கு அதிகாரம் இல்லை என்று அந்தத் தீர்ப்பில் சுப்ரீம் கோர்ட் கூறியது. இன்று நாட்டிலுள்ள சந்தர்ப்பச் சூழ்நிலையை கவனிக்கும் போது, ஒரு முக்கியமான பிரச்னை எழுகிறது. தேர்தலின்றி எல்லா அரசியல் கட்சிகளும் தர்ம நியாயத்துக்கு மதிப்புக் கொடுக்காமல் நடந்து கொள்ளும் நிலை மிக மோசமாகி விட்டது. இந்த நிலவரத்தில், அடிப்படை உரிமைகளை விலக்கவோ திருத்தவோ பார்லிமென்டுக்கு வரம்பற்ற அதிகாரம் தருவது பத்திரமான ஏற்பாடாகுமா?

நாட்டிலுள்ள மசோதா நிறைவேறினால் பார்லிமென்டுக்குத்தான் மேலாதிக்கம், சுப்ரீம் கோர்ட்டுக்கு அல்ல என்று ஏற்பட்டு விடும். அதாவது பிறகு அடிப்படை உரிமை சம்பந்தமாக சுப்ரீம் கோர்ட் இருந்த அந்த நிலைமை மாறிவிடும். அந்த அதிகாரம் பார்லிமென்டுக்கு வந்து விடும். அப்பொழுது அடிப்படை உரிமைகளைத் தன் இஷ்டப்படி பார்லிமென்ட் மாற்றிக் கொள்ள முடியும்.

பார்லிமென்டுக்கு இப்படிப்பட்ட அதிகாரத்தை நமது அரசியல் சாசனம் உண்மையில் அளிக்கவில்லை. உண்மையில் ஆட்சி அதிகாரம் இந்திய மக்களிடம் ஒப்படைக்கப் பட்டிருக்கிறது; பார்லிமென்டிடம் அல்ல. மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப் பட்டவர்களைக் கொண்டது பார்லிமென்ட் என்பது உண்மையே. ஆனால் ஆட்சியதிகாரம் கட்டுப்பாடு நமது உரிமைகள் அனைத்தையும் தேர்தலின் மூலம் பார்லிமென்டிடம் மக்கள் ஒப்படைத்து விட்டார்கள் என்று சொல்வது தவறு. சர்க்கார் மூன்று வெவ்வேறு பிரிவுகளைக் கொண்டது: 1. நிர்வாகம், 2. சட்டசபை, 3. நீதிமன்றம்.

இவை சேர்க்கப்பட்டுள்ள விதமும், இவை ஒவ்வொன்றுக்கும் அளிக்கப்பட்டுள்ள அதிகாரமும் இதைத் தெளிவுபடுத்துகின்றன.

ராஜாஜியின் கருத்துக்கள்

உற்பத்தியிலும் வியாபாரத்திலும் ஈடுபட்டுள்ள சில தலைவர்கள், தங்களது துறையின் மீது எவ்வித நாசகர சீர்திருத்தத்தையும் எதிர்பார்ப்பதற்கு இடமே இல்லை என்று என்னிடம் அந்தரங்கமாகக் கூறினர். தகுதி வாய்ந்த ஒரு ராஜ்யாதிபதியோ, அல்லது சர்வாதிகாரியோ கட்டுப்பாட்டுச் சக்தி வாய்ந்த ராணுவ ஆட்சி ஏற்பட்டால்தான் இவ்விதத் தீய நிலைமையை விலக்க முடியும் என்பது அவர்களது கருத்து. மக்களில் எண்பது சதவிகிதத்தினர் நல்லவர்களாகவும் நேர்மையானவர்களாகவும் இருக்கிறார்கள்; இவர்களின் நலன் கருதி நாட்டை மற்றொரு ராணுவ ரீதியில் அமைக்க வேண்டும் என்பது அவர்களது வாதம்.

எனினும், அவர்கள் விரும்புவது போல் என்னால் இவ்விஷயத்தை விட்டுவிட முடியவில்லை. கடவுளைக் கோரி நாம் அடக்கத்துடன் பிரார்த்தித்தால் நமக்கு உதவி புரிய ஒரு மகாசக்தி இருக்கவே இருக்கிறது என நம்புகிறேன்.

★

தமிழக அரசின் புதிய நில வரம்புச் சட்டத்தால் பாதிக்கப்பட்ட எவருமே இது செல்லத்தக்கதா என்று நீதிமன்றம் பரிசீலிப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். இதைத்தான் வற்புறுத்துகிறேன். மிகவும் காலதாமதம் செய்வதால், அது காரணமாகவே நீதிமன்றமும் நிவாரணம் காண இடமில்லாமல் போகக்கூடும்.

★

பிரிட்டிஷ் பிரதமர் ஸ்ரீ வில்சன் இடைக்காலத் தேர்தல் நடத்த முற்பட்டிருப்பதைப் பார்த்தவுடன், நம் நாட்டுப் பத்திரிகை விமர்சகர்கள் இந்தியாவிலும் இடைத் தேர்தல் என்ற கொள்கைரீதியான நிகழ்ச்சி நடக்கக்கூடும் என எதிர்பார்க்கிறார்கள். ஆனால் ஸ்ரீ வில்சனுக்கும் ஸ்ரீமதி இந்திராவுக்கும் இடையே பெருத்த வேறுபாடு உள்ளது. வில்சனின் கட்சி என்ற கூர் கருவி, ஜனநாயக அமைப்பு என்ற அடித்தளத்தில் உறுதியாக நிற்கிறது. ஆனால் இந்திராவின் கட்சியோ, அதன் பலவீனமான முனையில் (பம்பரம் போல்) தன்னிஷ்டமாகத் தடுமாறிக் கிடக்கிறது. சர்க்காரின் அளவுக்குள்ள பதவி ஒன்றுதான் அவரது பலம். எனவே இங்கு இடைத்தேர்தல் நடத்தால், பெர்மிட் — லைசென்ஸ் ஆட்சியில் அவர் எவ்வளவு சக்தி பெற்றிருப்பினும் சரி — அவர் தோல்வி காண வேண்டியே நேரும்.

★

செய்தி நிருபர்களின் அறிக்கைகளின்படி, லாவோஸில் அமெரிக்கத் துருப்புகள் இருப்பது குறித்து இந்திய அரசாங்கம், தான் பெரும் கவலை கொண்டிருப்பதாகக் கூறுகிறதாம். வடவியட்நாமும் வியட்காங்கும் இந்தோ—சீன முழுவதையும் ஒன்றாகக் கருதி எங்கெல்லாம் தங்கள் ராணுவ நடவடிக்கைகளை விஸ்தரிக்கின்றனரோ, அங்கெல்லாம் அமெரிக்கத் துருப் படையும் செல்ல வேண்டி இருக்கிறது. இந்திய அரசாங்கம், ஒரு காரணமும் இன்றி அமெரிக்கப் படைகள் சென்றிருப்பதாகவும், யுத்தத்தை மேலும் நீட்டத்தான் அப்படைகள் போவது போலவும் பேசுகிறது. கம்யூனிஸ்ட் ராணுவப் படைகள் முன்னதாகச் சென்றது காரணமாகத்தான் அமெரிக்கத் துருப்புகளும் அங்கு வலுக்கட்டாயமாகச் செல்ல வேண்டி இருக்கிறது என்று யோசிக்காமலேயே முடிவு செய்து கொள்ளலாம்.

இசைக் கலைஞர் இறப்பு

பழம் பெரும் சங்கீத வித்துவான்களில் ஒருவராக விளங்கி வந்த மதுரை ஸ்ரீரங்கம் ஐயங்கார் அவர்கள் காலமாகி விட்டார். ஸ்ரீரங்கம் ஐயங்கார் மகா வித்வானாகிய நாமக்கல் நரசிம்ம ஐயங்காரிடம் பயிற்சி பெற்று, அதன்பின் முப்பது ஆண்டுகள் தமது தமையனுடன் சேர்ந்து கச்சேரி செய்து வந்தார். இவ்வகையார், திருச்சி திருவரங்கத்தில் தேர் பிரம்மோற்சவத்தில் சேரும் பாக்கியம் பெற்றார். நிறைய பிரம்ம உற்சவத்திலும், நாமக்கல் நரசிம்ம ஐயங்கார் நினைவு விழாவிலும் பங்கு கொண்டு, தமது குருவிடமும், சங்கீத சாஸ்திரத்திடமும் தமக்குள்ள பக்தி சிரத்தையை வெளிப்படுத்தி வந்தவர் ஸ்ரீரங்கம் ஐயங்கார். வயது முதுமையில் விசேஷ கவனம் செலுத்தியவர். அடக்கமும் அன்பும் ஆசாரமும் நிறைந்தவர்.

தில்லி சங்கீத நாடக அகாடமி, தமிழக சங்கீத நாடக சங்கம் இவற்றால் கௌரவிக்கப்பட்ட ஸ்ரீ ஸ்ரீரங்கம் ஐயங்கார் சென்ற ஆண்டில் மியூசிக் அகாடமியின் 'சங்கீத கலாநிதி' விருதைப் பெற்றார்.

ஸ்ரீரங்கம் ஐயங்காரின் மறைவில் தமது இசையுலகம் மற்றொரு பெரிய வித்துவானை இழந்து விட்டிருக்கிறது.

சோப்பென சொல்லவோ,
சுகந்தம் அல்லவோ!

புதிய கோத்ரேஜ் லக்சரி சந்தன சோப்!

என்ன விந்தை! ஒரு சோப்பில் சந்தன
சோபித சுகந்தம்! எப்படித்தான்
சந்தனத்தின் உண்மையான வாசனையை
கோத்ரேஜ் இந்த சந்தன சோப்பில்
உள்ளடைத்தனரோ! மணம்,
மணம், மணமோ மணம், கரைந்து
முடியும் வரை மணம். கோத்ரேஜின் புதிய
லக்சரி சந்தன சோப் புத்துணர்-
வூட்டும் சந்தன சுகந்தமேதான்!
அதுவும் மிகக் குறைந்த செலவில்!

Godrej
லக்சரி
சந்தன
சோப்

ULKA-GOD-1 TAM

- அலங்காரத்துடன் பவனிக்குத் தயாராக இருக்கும் தேர்.
- திரு வி.எஸ். தியாகராஜ முதலியார்
- கீழே: தேரிழுக்க வந்த திரளான மக்கள்

திரும்பவும் ஓடியது திருத்தேர்!

'திருவாரூர் தேர் அழகு' என்பது ஒரு பழமொழியாகவே ஆகிவிட்டது. ஐந்து வேலிப் பரப்பில் பெரிய திருக் கோவிலும், ஐந்து வேலிப் பரப்பில் கமலாலயத் திருக்குளமும் பெற்ற ஆரூர் தமிழகத்தின் தலைசிறந்த திருத்தேரும் விளங்கி வருவது விசேஷம்.

பாரதத்தின் சமயக் கிடங்கு ஒரு கருவூலம். கோவிலும், தேரும் ஆறும். கல்லில் அமைந்தது கோவில், மரத்தில் அமைந்த தேரானது நகரும் கோவில் என்று சொல்லலாம். கோவிலைத் தேடிப் பக்தர்கள் போவது போல், பக்தர்களைத் தேடி இறைவன் வீதி உலா புறப்படுவதற்காக ஏற்பட்டதுதான் தேரோட்டமாகும். உயர்ந்தவர் — தாழ்ந்தவர் என்ற வேறுபாடின்றி சமுதாயத்தின் எல்லாப் பிரிவினரும் சேர்ந்து நின்று வடம் பிடிக்கும் ஒருமைத் திருநாள் தேரோட்டமாகும்.

எந்த ஊரிலுமே தேர்த்திருவிழா உண்டு. ஆயினும் திருவாரூர் தேர்த் திருவிழா தனிச் சிறப்பு பொருந்தியது. பிரம்மாண்டமான அத்தேரைப் பல்லாயிரம் மக்கள் நாட்கணக்கில் இழுத்து வருவது தனிக்காட்சி. ஒரு பக்தி பெருக்கினை அளிக்கும் நிகழ்ச்சியாகும்.

பலப் பல திருப்பணிகளைப் புகழ்பெற்றிருந்த திருவாரூர் தேர் 1926ம் ஆண்டில் தீ விபத்துக்கு ஆளானது. ஆழித்தேர் உள்ளிட்ட எல்லாம் அப்போது தீப் புண் பட்டு போனதாம். மீண்டும் ஏதும் நிர்மாணிப்பதில் பக்தர்கள் ஈடுபட்டனர். இவர்களில் ஏழூர் சுப்பராய வாத்தியாரைக் குறிப்பிட வேண்டும். இத்திருப்பணிக்கு ஸ்ரீ காஞ்சி காமகோடி பெரியவாள் பூரண ஆதரவும், நிதி உதவியும் அளித்தார். தாம் 1927ல் தேரை நிர்மாணம் செய்த போது அவர் இருந்து மனமும் அனுப்பி வைத்தார்கள். 1928ல் புதுத் தேரின் வெள்ளோட்டம் நடைபெற்றது.

இருபத்தியொரு ஆண்டுகள் தேர் விழா சிறப்பாக நடைபெற்றது. அதற்குப் பின் இருபத்தியொரு ஆண்டுகள் நாதியற்ற காலமாக இந்த மகத்தான விழா நின்று போய்விட்டது. நம்பிக்கை, மனவையும் தளர்ந்தும் என்பார்கள். முன் சிலைகளுடைய நம் மக்களின் நம்பிக்கையான ஆறுகளை ஆரூர் தேரை

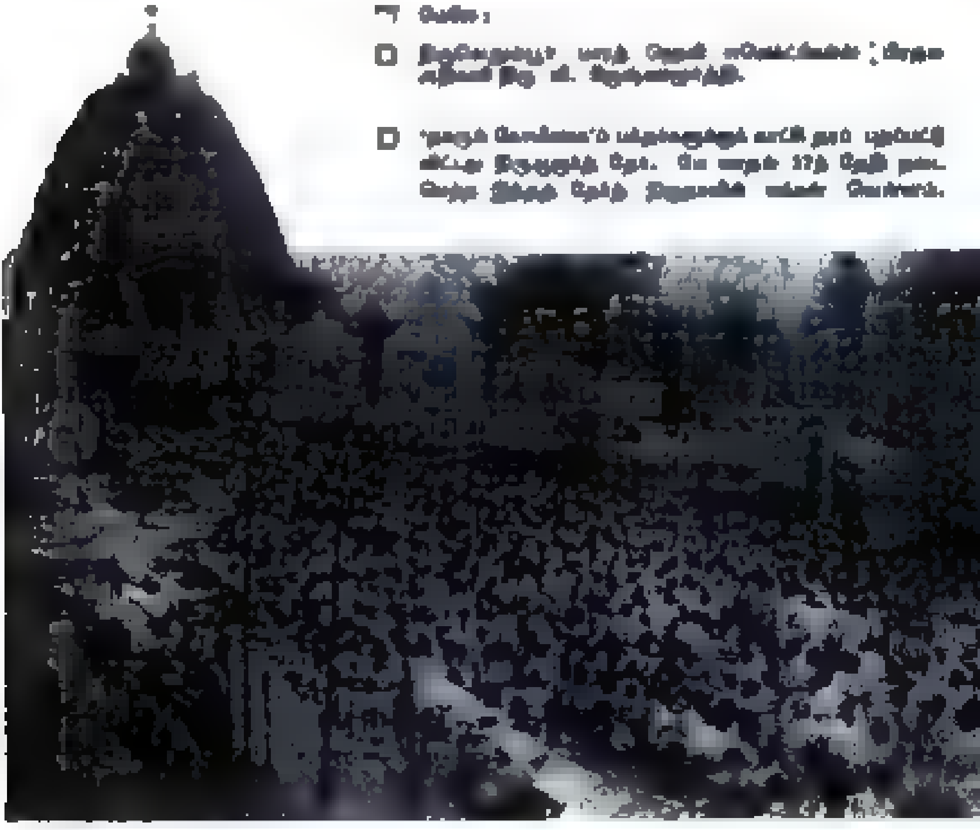

[illegible]

குரோட்டன் செடிகள்

மாலை ஐந்து மணி ஆகிறது. அப்போது தான் ஸ்கூலுக்குப் போய் வீடு திரும்பினேன், சாய்வுநாற்காலியிலிருந்து என்னைப் பார்த்தவுடனே, ''பெண் சீதா! அக்கா வந்துட்டாடா, வெந்நீரை மாதிரியும் வெந்நீரை விளாவி வைக்கச் சொல்லு'' என்று கத்தியிட்டாள், சாத்திரை விளக்குகளுக்குத் திரி தயாரித்துக் கொண்டிருந்த அம்மா. சீதா குட்டியாய் ஒரு ஒரு நிமிடத்தில் திரும்பி வந்தாள்.

போய்க் கொண்டிருந்த என் கையில் துணியைக் கொடுத்தாள்.

அவளுடைய கையிலிருந்து வழியும் நுரையில் ஊறிய புடவையைப் பார்த்த அம்மா, ''ஏண்டி, சாட்சி முண்டம்! உனக்கு எத்தனை தடவை சொல்றது, பெரியவா துணியைத் தொடக் கூடாதுன்னு! ஏழு போட்டு இப்படிப் பழகு துணி அலுக்காமப் போதும்!'' என்று கத்தினாள்.

அம்மா போட்ட தன் வேலைக்குத் தாள்.

அங்கிருந்து துணியை வாங்கிக்கொண்டு நான் குளியலறைக்குச் சென்றேன்.

நான் குளித்து முடித்து வந்த போது, புடவை தட்டு வைத்து, பக்கத்தில் குடித்த தம்ளர், ஒரு முறை தூக்கி. காப்பி டம்ளர் எல்லாவற்றையும் சாப்பாட்டு மேஜையில் தயார் செய்து வைத்திருந்தாள் சீதா.

சீதா 'மெட்ரிகுலேஷன்' பரீட்சை பாஸாகி இங்கிலீஷ் மீடியத்தில் படித்துக் கொண்டிருக்கிறாள். சாதாரணமாக அந்த வயதுள்ள பெண்கள் இந்த மாதிரி வேலைகளைக் கட்டாயப்படுத்தினால் கூட

''வெந்நீர், சோப்பு, டவல் — எல்லாம் தயார்!'' என்றாள்.

இரண்டாவது தங்கை காமினி, மூன்று வயதுக்காரி ''ஜோதிக்கா! உன் புடவை நனைந்திருக்கு நான் வச்சிருக்கேன். வாங்கிக்கோ'' என்று குளியலறை நோக்கிப்

வீட்டில் எவருக்கும் பணிந்து செய்ய மாட்டார்கள். ஆனால் சீதா தன் வயதுக்கும் மீறிய அடக்கத்துடன் பணி புரிகிறாள் என்றால் அதற்கு எங்கள் வீட்டுச் சூழ்நிலை மிகப் பெரிய காரணம்! அந்த

பரிமளா சோமசேகர்

[illegible] 'நிஜங்கள்' [illegible]

[illegible] குழந்தைக்கு நாலே வயசாய் [illegible] அறியும்போது விரக்தி கலந்த வேதனை என்னுள் எழுகிறது.

என் அம்மா பெற்றெடுத்த செல்வங்களுள் நான் மூத்தவள். எனக்கு அடுத்தவள் விஜயா. பி. எஸ்ஸி. படித்துக் கொண்டிருக்கிறாள். [illegible] நடுத்தெரு. கடைக்குட்டி [illegible].

தந்தை ஓய்வுபெற்ற தலைமையாசிரியர்.

நான் ஒரு எம். ஏ., பி. எட். [illegible] 'சேடான' பள்ளிக்கூடத்தில் பணியாற்றுகிறேன். என் வயது முப்பத்து நான்கு.

தற்போதைக்கு எங்கள் குடும்பத்தை நான்தான் பராமரிக்கிறேன். அதனால்தான் வீட்டில் எல்லோரும் என்னைத் 'தேவதை'யாகக் [illegible] கொள்கிறார்கள்.

அம்மா [illegible] எல்லோரும் எனக்கு 'மரியாதை' செய்வதைக் கண்டு என்னும் போது [illegible] என்னுள் வெறுப்பு ஏற்பட்டது. [illegible]

தெலுங்கு

நேரத்தில் என் நெஞ்சில் பாய்ச்சியது போல் கனைகனைத்துப் போனேன்.

"அம்மா! நானும் உன் மகள்தானம்மா. இளங்களைப் போல் ஒரு காலத்தில் நானும் உன் மடியில் படுத்திருந்து, உன் முந்தானையைப் பிடித்துத் திரிந்து கொண்டு, உன்னிடம் சோறு வாங்கிக் கட்டிக் கொண்டவள்தானே! ஆக. இன்றைக்கு மட்டும் இப்படித் 'திட்டமை'த்தில் உட்கார வைத்துக் கொடுமைப் படுத்துவதெல்லாம் எதற்கு? யாரோ அவளாருக்கும் செய்வதுபோல் எனக்கு எதற்கு இந்த மரியாதை செய்யாய்? எனக்குத் தேவையானதெல்லாம் உன் பாசம் அம்மா, பாசம்!" என்று அம்மாவிடம் ஒரு தடவை சொல்லி விடவேண்டும் போலிருந்தது. ஆனால் எத்தனை முறை முயன்றாலும் துக்கந்தான் என் தொண்டையை அடைத்துப் போய் விடுகிறது. என் கண்களில் நீர் துளித்துக் கட்டி விடுகிறது. ஏதோ இனம் புரியாத தாழ்வு மனப்பான்மை என்னைச் சூழ்ந்து கொள்கிறது அந்தச் சமயங்களில்.

பலகாரம், காப்பி முடித்துக் கொண்டு இப்புறம் வந்தேன். அந்த வீட்டுக் குயின் தனித்து விடப்பட்டவள். என்னிடம் எவரும் தம் போக்கில் பேச மாட்டார்கள். பொதுவாக அப்பாவுக்குக்கூட என்னிடம் பயம் தான். இவ்வளவு வசதியிருக்க எனக்குக் கல்யாணம் செய்து வைக்கவில்லையே என்று. இனி மேலும் செய்து வைக்க முடியுமா என்றும் அப்படியே இருந்தும் பிறகு யாராவது வந்து கல்யாணம் செய்து கொள்வதாக அமைந்தாலும் அதற்கும் பிறகு யார் இந்த வீட்டைப் பராமரிப்பது என்றும் அவருக்கு வேதனை. அத்துடன் அநியாயமாகத் தம் பெண்ணின் வாழ்க்கையைப் பாழ்படுத்தி விட்டதாக ஒரு குற்ற உணர்ச்சி. அதனால் அவர் என் பக்கம் ஏறெடுத்துப் பார்க்கக்கூட வெட்கப்பட்டார்.

வழக்கம்போல் அப்பாவின் அறைக்குச் சென்று அவருடைய உடல் நலம் குறித்து விசாரித்தேன். அதென்ன விந்தையோ, நான் அவருடைய அறைக்குள் நுழைந்தபோதெல்லாம் அவருடைய கையில் ஒரு புத்தகமோ, செய்தித் தாளோ தவறாமல் இருக்கும். அவருக்கு அவ்வளவாகப் படிக்கும் பழக்கம் கூடக் கிடையாதுதான். ஆனாலும் நான் ஒவ்வொரு நாளும் அவர் பக்கம் போனதும் வேண்டுமென்றே தேடிக் கொண்டு முகம் கொடுத்து என்னைப் பார்ப்பதிலிருந்தும் தப்பித்துக் கொள்வதற்காகக் கையில் ஏதாவது ஒன்றை எடுத்துக் கொள்கிறார்.

அந்த விஷயம் எனக்குத் தெரியும். எனக்குத் தெரியும் என்று அவருக்கும் தெரியும். அதனால்தான் வெறுப்புக் கலந்த அந்த நாடகக் காட்சியை விரைவில் முடித்துவிட்டு, விசாரித்து முடித்துவிட்டு வெளியே வந்தேன்.

அதன்பிறகு தோட்டத்துக்குச் சென்றேன். என்னிடம் இந்த வீட்டு ஒப்படைத்திருக்கும் வேலை இந்தப் பூச்செடிகளே!

தோட்டத்திலிருந்த ஒரு சிறு கல் திண்டின் மீது அமர்ந்தேன். என் எதிரில் இருபுறமும் இரண்டு விசித்திர வகை அழகான பூக்கள். நடுவில் குறுகிய பாதை. அந்தப் பாதையின் இருபுறத்தும் குரோட்டன் செடிகள். அவை மட்டுமல்ல. எத்தனையோ புதிதாகப் பூக்கள், பல தொட்டிகளில் பல இனத்துக் குரோட்டன் செடிகள் பளிச்சென்று வண்ணங்கள் காட்டி இருக்கின்றன. இதுவும் விசித்திர மலர்ச் செடிகளுக்கிடையே எவ்வளவு அழகாகத் தென்பட்டாலும் அந்தக் குரோட்டன் செடிகள் என்னவோ வெறிச்சோடியதாகக் கிடக்கின்றன.

அந்தக் குரோட்டன் செடிகளைப் பார்க்கும் போது என்னுள் எதற்காகவோ ஒரு வகை பயமும், இரக்கமும் உருவாகின்றன. என் வாழ்க்கைக்கும் அவற்றுக்கும் ஏதோ குறிப்பிடத் தொடர்பு இருப்பதாக எனக்குத் தோன்றுகிறது; என்னுள் நான் தாங்க முடியாத புதிய ஓர் உணர்ச்சி அந்தக் குரோட்டன் செடிகளில் பிரதிபலிப்பதாக உணர்கிறேன்.

அப்படியே குனிய மனத்துடன் எவ்வளவு நேரம் உட்கார்ந்து விட்டேனோ? பத்தாம் நாள் சந்திரன் தென்னைக் கீற்றுகளினூடே மெல்லத் தோட்டத்துக்குள் புகுந்தான். அந்த ஒளிக் கதிர்கள் மிருதுவாக என் கன்னத்தில் பட்டுப் பரவசம் கொள்ளச் செய்தன. ஏதோ ஒரு விசித்திரமான உணர்ச்சி என் உடல் அணு ஒவ்வொன்றையும் சிலிர்த்தெழச் செய்தது.

பகலெல்லாம் பங்களாவின் கூடத்தில் பாரமான மௌனமும், தனிமை ஆக்கிரமிப்பிடையே கழிக்கும் என் சோகப் பெருமூச்சுகள். இரவு வேளைகளில் அதை மறந்து விடுகிறேன். ஆனால் வீட்டுக்கு வந்ததும் இப்படித் தனியே உட்கார்ந்ததுடன் ஏதேதோ சிந்தனைகள் என்னைச் சூழ்ந்து கொள்கின்றன. குளிர்ந்த மாலை வேளைகளில் தனிமையில் உட்கார்ந்து விட்டால் என் மனம் வைரமுத்து முறை மீறி விடுகிறது. என் உடம்பு ஏதோ இனிய அனுபவத்துக்காக ஏங்கித் தவிக்கிறது.

என்னுள் எழுந்த வேதனை என்னுள் பொறுக்கமுடியாத அளவுக்குத் தீவிரமடைந்த அடுத்து எழுந்து உள்ளே சென்றேன். என்னை நான் மறக்கும் முயற்சியில் ஈடுபட, விஜயா படிக்கும் அறைக்குள் நுழைந்தேன்.

விஜயா என்றாலே எனக்கு அந்தரங்கத்தில் காரணம் தெரியாத பயம். அவள் மன அழுத்தக்காரி; தான்தோன்றி. தன்போக்குத்தான் அவளுக்கு. அந்தக் குணங்கள் என்னிடம் இல்லாததாலோ என்னவோ, அவளிடம் எனக்கொரு வெறுப்பு.

அத்துடன் அவளுக்குத் தளதளக்கும் இருபது வயது. நிறை யௌவனம் தொடுத்த தளதளத்த அவளது உடலின் வனப்புகள். பால் வடி நிமிர்ந்த அவளுடைய கன்னங்கள் என் மீது காரத்தை வாரிப் பூசி எக்காளமிடுகின்றன. எப்படிப் பார்த்தாலும், எந்தக் கோணத்தில் நின்றிருந்தாலும், எந்தப் புடவையைக் கட்டிக் கொண்டிருந்தாலும் என் கண்ணுக்கு அவள் அழகாகத்தான் தோன்றினாள். அதனால்தான் அவள் என்றும் உடன்பிறக்காள் எனக்கு.

உண்மையில் ஒரு வகையில் விஜயாவை விட நான்தான் அழகு. ஆனால் என் அழகில் 'உயிர்' இல்லை. பிறரைக் கவரும் சக்தி இப்போது என்னிடம் இல்லை.

சொருபமாகச் சொன்னால் விஜயாவின் அழகு அவளுடைய கவிதையில் அடங்கியிருக்கிறது. கவ்வு காதுல் கண்கள், பரிந்த அவயவங்கள், அநுபவங்கள் ஏதும் கண்டறியாத மருட்சி, அநுபவிக்கத் துடிக்கும் கொழுந்தின் இளமையைப் பறைசாற்றும் பாவங்கள் — அது ஒரு விலைமதிக்க நிறைந்த பருவம். ஒரு காலத்தில் தாயும் அத்தகைய பருவத்தில் இருந்தவள்தான்!

ஆனால் யாருமில்லாததைப் போல் விஜயாவின் வாழ்க்கை பாழ்பட்டது. பி. ஏ. தேறியவுடன் அவளுக்குத் திருமணம் செய்து முடித்துவிட வேண்டும் என்கிறாள் அம்மா.

எனக்குக்கூட பி. ஏ. தேறியவுடன் அம்மா திருமணம் செய்து வைத்திருந்தாளானால் நான் இன்றைக்கு என் சொந்தத் தகுதியைப் பார்த்துப் பொறுமைப்படும் அளவு நிலைக்கு வந்திருக்க மாட்டேன். பி. ஏ. முடித்ததும் எம். ஏ. படிக்க வேண்டுமென்றேன். முதல் குழந்தை என்று செல்லம் கொடுத்து என் இஷ்டத்தில் விட்டு விட்டாள் அம்மா. அதற்குப் பிறகு பி. எச்டி. வாங்க வேண்டும் என்று ஆசைப்பட்டேன். அம்மா சரி என்று தலையசைத்தாள். நான் கனவு கண்டு கொண்டே நாள்களை ஓட்டிக்கொண்டிருந்தேன். அப்போது என் வயது இருபத்தொன்பதைத் தாண்டிக் கொண்டிருந்தது. அம்மா வரன் தேடத் தொடங்கினாள். ஆனால் எதற்கும் எனக்குத் திருமணமாகவில்லை. அந்த அலுவலகத்தில் ஒருவர் கூடவும் உள்ளம் தந்த பொருளே. மறு முயற்சியாக என்னை வேலையில் சேர்த்துவிட்டாள். நானாகப் படிப்பில் எந்த விதமான விருப்பமும் இல்லாமல் என் வயதைக் குறைத்துக் கொண்டே வருகிறேன். இருந்தவர்களும் மாமியாரும் விசித்திரமான பெண்ணென்று என்னைப் பற்றிப் பேசுகிறார்கள். அந்தக் கல்லூரியில் வேலையில் அமைந்த முறைப்படியும் தகுதிப்பட்டவளாவேன். எது என்ன வானாலும் என்ன, இருதியில் பலியானது என் வாழ்க்கைதான்.

நான் அறைக்குள் நுழைந்தபோது விஜயா நாற்காலியில் அமர்ந்தபடி ஒன்றைப் படித்துக் கொண்டிருந்தாள். ஆனால் அவள் திருப்பவில்லை. எந்த உணர்ச்சியைக் காட்டுவதும் நான் எவரும் எளிதில் புரிந்து கொள்வதில்லை. அது வெறும் ஏமாற்றுத்தனம் என்று. அவளுடைய அனுபவத்தைக் கொண்டுதான் என் மதிப்பைச் சம்பாதித்து. அதன் மூலமாக ஒருத்தி மனதைக் கவர்ந்திருக்கும் தன் தோழிகளுடன் சமமாக போராட்டமும். வீட்டிலிருக்கும் போது வேண்டும் என்பது. மாதத்துக்கு ஒரு முறை அவளுக்கு அந்த 'மாதுரி' செலுத்துவது என் வழக்கம். முந்தா நாள்தான் முதல் தேதி.

''என்னடா விஜு, இன்னிக்குப் பேப்பர் தந்துவிட்டாங்களா?'' என்று கேட்டேன்.

''தந்தாங்க அக்கா! நாற்பத்து அறுபத்து மூணு மார்க்கு'' என்று சிரிப்புடன் பதிலளித்தாள்.

நான் எங்கே தப்பு பண்ணிட்டேனு சொல்லு பெண்ணே மீது தவறாக வைத்திருந்த விடைத்தாளை எடுத்துக் காண்பித்தாள்.

ஒரு வேடிக்கை

இந்தப் படத்தை நோக்கி அப்பிளைச் சுழுவை பார்த்திருப்பீர்கள். இந்த இரண்டு செருப்புகளை நான் ஆரு அட வது வேண்டும்!

உங்களால் கண்டு பிடிக்க முடியுமா?

(கீழ் பக்கம் பாருங்கள்)

அவள் எப்பவும் குறும்புக்காரத்தனமாகத் தானும் படிப்பில் மட்டும் மகாமட்டம். அதனால் தான் அவள் என்ன கேட்டாலும் நான் மறுப்பதில்லை.

அதற்குப் பிறகு விஜயா இரண்டு பக்கம் கண்களைத் திருப்பினாள். அப்போது அவளுடன் பேச நேர்ந்தாலும் ஏதோ தாழ்வு மனப்பான்மை என்னைப் பற்றிக் கொள்கிறது. அவள் என்னை நேருக்கு நேர் பார்த்தால் எனக்கு வெட்கமாக நிம்மதியாக இருக்கிறது. நிர்மலமான அவளுடைய கண்களைப் பார்க்கும் போது கரு வளையம் சூழ்ந்த என் கண்கள் நிலைகுலைந்து வந்து வெதும்புகிறது. அதுவும் போக, அவள் என்னைப் பார்க்கும் போதெல்லாம் பாதி நரைத்த என் கூந்தலையும் இறுக்கம் விட்டுத் தளர்ந்துபோன என் உடம்பையும் வெளி செல்வது போன்ற பிரமை எனக்கு. அது வெறும் பிரமை மட்டுமல்ல, உண்மைதான் — அவளுடைய மனப்போக்கு எனக்குத் தெரியாதா, என்ன!

விஜயா கட்டிலில் படுத்துக் கொண்டு கையில் வைத்திருந்த தலையணையின் நடுவைக் கைவிட்டுக் கொண்டு அலட்சியமாகப் பாடப் புத்தகத்தின் பக்கங்களைப் புரட்டிக் கொண்டிருந்தாள். நான் வந்திருப்பது தெரிந்தும் 'அதைக் கவனிக்காமல்' என்று போக்கில் இருந்தது என்னை வேதனைப்படுத்தியது.

ஆனாலும் அதை வெளிக்காட்டிக் கொள்ளாமல் தலை நிமிர்த்திச் சம்பிரதாயமாக அவளைக் கேட்கலானேன்:

''உங்க பேப்பர்களைத் தந்துவிட்டார்களா, விஜயா?''

''இன்னிக்கு மார்ட்டின், வெங்கட்டி போர்டர் தந்தாங்க.''

''மார்க் எப்படி வாங்கியிருக்கே?''

''நாட்டின்லே நாற்பது ஏழும், வெங்கட்டியிலே இருபத்தி மூன்றும்.''

''ஏன் வெங்கட்டியிலே மார்க் குறைந்தது?''

''பரீட்சைக்கு சரியா படிக்கலே.''

''படிக்கவேண்டியது தெரிந்த நாள் இருந்தும் எதுக்குப் படிக்கவேண்டுமென்று கேட்கிறாய்?'' சற்று கடுமையான குரலிலேயே கேட்டேன்.

சட்டென்று எழுந்து உட்கார்ந்தாள் விஜயா. ''எதுக்குப் படிக்கவேண்டும் என்ன அர்த்தம்? படிக்க நேரமில்லே, படிக்கலே. அவ்வளவுதான். அதுவுமில்லாமே வெங்கட்டி எனக்குப் 'பரிட்சை'! எங்க லெக்சரர் சொல்லித் தந்தது அவங்களுக்கே சரியாப் புரியாது. போரிடும் ஒரு 'சப்ஜெக்ட்' எழுதி வச்சு அதை 'பாஸ்' பண்றதுக்கு அரை மணி நேரம் உழைத்தும் எங்க லெக்சரருக்கு அதுவும் தவிர, எனக்கு வெங்கட்டி பிடிக்காது; எப்பொழுதும் எனக்கு அது கசப்பு.

[illegible]

வாடர்பரீஸ் காம்பவுண்ட் அருந்தி ஆரோக்கியத்துடனும் சக்தியுடனும் திகழுங்கள்.

[illegible]

வாட்டர்பரீஸ் காம்பவுண்ட்

மிகவும் நம்பப்படும் டானிக்

[illegible]

பொன்னியின் செல்வன்

அமரர் கல்கி

நாற்பத்தாறாம் அத்தியாயம்

வானதி சிரித்தாள்!

நந்தி மண்டபத்தில் அமர்ந்து இளவரசரும் குந்தவை தேவியும் பேசிக் கொண்டிருந்தபோது, — வானதி தூண் ஓரமாக நின்று கேட்டுக் கொண்டிருந்த போது, — கால்வாயில் படகில் காத்துக் கொண்டிருந்த பூங்குழலிக்கும் சேந்தன் அமுதனுக்கும் முக்கியமான சம்பாஷணை நடந்து கொண்டிருந்தது.

"அமுதா! ஒன்று உன்னை நான் கேட்கப் போகிறேன். உண்மையாகப் பதில் சொல்வாயா?" என்றாள் பூங்குழலி.

"உண்மையைத் தவிர என் வாயில் வேறு ஒன்றும் வராது, பூங்குழலி! அதனால்தான் நாலு நாளாக நான் யாரையும் பார்க்காமலும் பேசாமலும் இருக்கிறேன்" என்றான் அமுதன்.

"சில பேருக்கு உண்மை என்பதே வாயில் வருவதில்லை. இளவரசருக்கு ஓலை எடுத்துக் கொண்டு இலங்கைக்குப் போனானே, அந்த வந்தியத் தேவன் அப்படிப்பட்டவன்."

"ஆனாலும் அவன் ரொம்ப நல்லவன். அவன் யாரையும் கெடுப்பதற்காகப் பொய் சொன்னதில்லை."

"உன்னைப் பற்றி அவன் ஒன்று சொன்னான். அது உண்மையா பொய்யா என்று தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன்....."

"என்னைப் பற்றி அவன் உண்மையில்லாததைச் சொல்வதற்குக் காரணம் ஏதுவும் இல்லை. இருந்தாலும், அவன் சொன்னது என்னவென்று சொல்!"

"நீ என்னைப் பற்றி மிகவும் புகழ்ந்து பேசியதாகச் சொன்னான்."

"அது முற்றும் உண்மை."

"நீ என்னிடம் ஆசை வைத்திருப்பதாகச் சொன்னான். என்னை நீ மணந்து கொள்ள விரும்புவதாகச் சொன்னான்."

"அவ்விதம் உண்மையில் அவன் சொன்னானா?"

"ஆம், அமுதா!"

"அவனுக்கு என் நன்றியைத் தெரிவிக்க வேண்டும்."

"எதற்காக?"

"நானே உன்னிடம் என் மனத்தைத் திறந்து தெரிவித்திருக்க மாட்டேன்; அவ்வளவு தைரியம் எனக்கு வந்திராது. எனக்காக உன்னிடம் அதை சொன்னான் அல்லவா? அதற்காக அவனுக்கு நன்றி செலுத்த வேண்டும்."

"அப்படியானால் அவன் சொன்னது உண்மைதானா?"

"உண்மைதான், பூங்குழலி! அதில் சந்தேகமில்லை."

"உனக்கு ஏன் என்னிடம் ஆசை உண்டாயிற்று, அமுதா?"

"அன்பு உண்டாவதற்குக் காரணம் சொல்ல முடியுமா?"

"யோசித்துப் பார்த்துச் சொல்லேன். ஏதாவது ஒரு காரணம் இல்லாமலா இருக்கும்?"

"அன்பு ஏன் ஏற்படுகிறது, எவ்வாறு ஏற்படுகிறது என்று இதுவரை உலகில் யாரும் கண்டுபிடித்துச் சொன்னதில்லை, பூங்குழலி!"

"ஒருவருக்கொருவர் அழகைப் பார்த்து ஆசை கொள்ளவில்லையா?"

"அழகைப் பார்த்து ஆசை கொள்வதல்ல; மோகம் கொள்வதும் உண்டு. ஆனால் அதை உண்மையான அன்பு என்று சொல்ல முடியாது. அது நீடித்திருப்பதும் இல்லை. சற்று முன் வந்திருந்தவள் என்று சொன்னீர்களே, அவள் என்னைப் பார்த்தவுடன் என்னிடம் இதயம் கொடுத்துவிட்டாள். அதற்காக நான் என் உயிரையும் கொடுக்கத் தயாராயிருக்கிறேன். என் அழகைப் பார்த்தா என்னிடம் அவள் இதய மானாள்?"

"ஆனால் உன் இதழ்கள் என் அழகைப் பற்றி ரொம்ப, ரொம்ப வர்ணித்தாள் இல்லையா?"

"உன் அழகைப் பற்றி வர்ணித்தாள். ஆனால் உன்னிடம் ஆசை கொள்ளவில்லை. பருவப் ராணியின் அழகைப் பற்றி நூறு மடங்கு அதிகம் வர்ணித்தாள். அவளிடமும் அவள் அன்பு கொள்ளவில்லை."

"அதன் காரணம் எனக்குத் தெரியும்."

"அது என்ன ?"

"அதோ இளவரசருடன் பேசிக் கொண்டிருக்கும் இளையபிராட்டியிடம் அந்த வீரனின் மனம் சென்று விட்டது தான் காரணம்."

"இதிலிருந்து அழகுக்கும் அன்புக்கும் சம்பந்தமில்லையென்று ஏற்படவில்லையா ?"

"அது எப்படி ஏற்படுகிறது! இளைய பிராட்டியைவிட நான் அழகி என்று சொல்லுகிறாய் ?"

"அதில் என்ன சந்தேகம், புஷ்பமணி? பனிமுகமான இளைய பிராட்டியைக் காட்டிலும், அதோ நான் மறைகின்ற திசையில் கொண்டுபோகும் இளவரசியைக் காட்டிலும், நீ எத்தனையோ மடங்கு அழகி. பொன்னியின் அவதாரம் என்று மக்கள் புகழும் பழுவூர் இளைய ராணியின் அழகும் உன் அழகுக்கு இணையாகாது. இப்படிப்பட்ட தெய்வீகமான அழகுதான் எனக்குச் சந்தோஷமாயிருக்கிறது. அதுவே என் மனதில் பொங்கி ஊறும் அன்பை என்னுடன் உன்னிடம் வெளியிடவும் முடியவில்லை. காதலைத் தெரிவிக்கும் மன்னுயிரைத் தீண்ட மன்மதன் பாணங்களும் விரும்பக் கூடிய அழகியோடு நீ எனக்கு எதிரே இட்டு போகிறாய் என்ற பீதி என் மனதில் குடிகொண்டிருக்கிறது!"

புஷ்பமணி சற்று யோசனையில் ஆழ்ந்திருந்துவிட்டு, "அழகா! உன் பேச்சுக்கு ஆசை இல்லை என்று நான் சொல்லி விட்டால், நீ என்ன செய்வாய் ?" என்று கேட்டாள்.

"சில நாட்கள் பொறுமையுடன் இருப்பேன். உன் மனம் மாறுகிறதா என்று பார்ப்பேன் ?"

"அது எப்படி மாறும் !"

"மனிதர்களின் மனம் விசித்திர மானது. சில சமயம் நம் மனதின் அந்தரங்கம் நமக்கே தெரியாது. புறம்பான காரணங்களுக்கும் மனம் இசைவு கொடுத்திருக்கும். இசைவு நீங்கியதும் உண்மை மனம் தெரிய வரும்...."

"சரி; பொறுத்திருந்து பார்ப்போம். அப்படியும் என் மனதில் மாறுதல் ஏற்படாவிட்டால்?...."

"உன்னிடம் வைத்த ஆசையை நான் போக்கிக் கொள்ள முயல்வேன்."

"அது முடியுமா?"

"முயன்றால் முடியும். கடவுளிடம் மனதைச் செலுத்தினால் முடியும். நம் பெரியோர்கள் பகவானிடம் பக்தி செலுத்தித்தான் மனதைக் கட்டுப் படுத்திக் கொண்டார்கள்...."

"அழகா! நீ என்னிடம் வைத்திருக்கும் அன்பு உண்மையான அன்பு என்று எனக்குத் தோன்றவில்லை."

"ஏன் அப்படிச் சொல்கிறாய் ! உண்மை அன்பின் அடையாளம் என்ன ?"

"என்னிடம் உனக்கு உண்மை அன்பு இருந்தால், நான் உன்னை மறுத்ததும் என்னைக் கொன்றுவிட வேண்டும் என்று உனக்குத் தோன்றும். உனக்குப் பதிலாக நான் வேறு யாரிடமாவது அன்பு வைப்பதாகத் தெரிந்தால் அவனையும் கொன்றுவிட வேண்டும் என்று நீ கொதித்து எழுவாய்...."

"புஷ்பமணி! நான் கூறியது தெய்வீகமான அந்த குணத்தைச் சேர்ந்த அன்பு. நீ சொல்வது அசுர குணத்தைச் சேர்ந்த ஆசை. மோகம் காமத்தைச் சேர்ந்தது என்றும் சொல்லலாம்...."

"தெய்வீகத்தையும் நான் அறியேன்; மோகத்தையும் நான் அறியேன். மனித இயற்கைதான் தெரியும். அன்பு காரணமாக இன்பம் உண்டாக வேண்டும். அதற்குப் பதிலாகத் துன்பம் உண்டானால் எதற்காக அதைச் சகித்திருப்பது? நாம் ஒருவரிடம் அன்பு செய்ய அவர் பதிலுக்கு நம்மிடம் அன்பு செய்யாமல் துரோகம் செய்தால், எதற்காக நாம் பொறுத்திருக்க வேண்டும்? பழி வாங்குவதுதானே மனித இயல்பு?"

"இல்லை, புஷ்பமணி! பழி வாங்குவது மனித இயல்பு அல்ல. அது ராட்சஸ இயல்பு. ஒருவரிடம் நாம் அன்பு வைத்திருப்பது உண்மையானால் அவருடைய சந்தோஷம் நமக்கும் சந்தோஷம் தரவேண்டும். அவர் நம்மை நிராகரிப்பது முதலில் கொஞ்சம் வேதனையாயிருந்தாலும் பொறுத்

[illegible] பறித்துத் [illegible] செய்கிறாளாம். பின்னும் நமது சமுதாயம் இன்பம் ஒன்றாகும் பந்த மடைந்தால் பெருகிக்கும்....''

''நீ சொல்வது மிகவும் இயல்பேயல்ல; ஸ்திரீகளால் ஆகக்கூடிய காரியமும் அல்ல. வத்திப் பெட்டியுடன் வைத் தியர் மகன் ஒருவன் வந்தான். அவன் என்னைப் பார்த்ததும் ஆசை கொண் டான். அது நிறைவேறாது என்று அறிந்ததும், அவனுடைய ஆசைக்குக் குறுக்கே நிற்பதாக அவன் எண்ணிய வத்திப்பெட்டியைப் [illegible] ஆடையைக் காட்டிக் கொடுக்க முயன் றான். என்னையும் அவன் கொன்றுவிட முயன்றிருப்பான்....''

''அப்படியானால் அவன் மிக ஒழுக் கம் கெட்டவன் அல்ல; பொறுப் பற்ற முறையில் கேட்டவன்.''

''அதோ கொடுமையாளர் இருவரும் நிற்கிறார். அவர் போனவுடன் செல்வ முத்தைத் தன் உள்ளத்தைப் பறிகொடுத் திருக்கிறார். போனவுடன் செல்வ [illegible] தந்துக் கொள்ள விட்டார். அவர் என்ன செய்வார்? நீ சொல்வதைப் போன்றவுடன் செல்வருக்கு விருப் பத்தைக் கொல்ல முயல்வார். அவ ருடைய மனதை வேறு எந்தப் பெண் மூலமாவது வைத்து விட்டதாக அறிந்தால், அவரையும் கொல்ல முயல்வார்.''

''ஒருநாளும் நான் அப்படி நினைக் கவில்லை. புஷ்பமே! என் தந்தைக்கு உதவி கொண்ட வாசனை அப்படி ஒரு நாளும் செய்ய முடியமாட்டார்.''

''இருக்கலாம்; நானுமிருந்தால் அப் படித்தான் செய்ய முடியுமோ.''

''உன்னைக் கடவுள் மன்னித்துக் காப்பாற்ற நான் பிரார்த்திக்க வரு வேன்......''

''கடவுள் என்ன என்னை மன்னிப்பது! நான் தான் கடவுளை மன்னிக்க வேண்டும்!''

''நீ சொல்வ அவ்வளவு செல்லமாகவும் கடவுள் மன்னிப்பார்!''

''ஆமாம்! நீ உத்தமன். என் பெரிய அக்காவின் குழந்தைக் கொண்டு நீ பிறந்திருக்கிறாய்....''

''அது என்ன விஷயம்? இப்போது புதிதாக ஏதோ சொல்கிறாயே?''

''என் பெரிய அக்கா இறந்து போய் விட்டதாக நம் குடும்பத்தார் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள் அல்லவா?''

''யாரைச் சொல்கிறாய்? என் தாயின் [illegible] தங்கையும் உயிரோடிருந் ததை [illegible]?''

''ஆமாம்; அவள் [illegible] இருந்தவள் [illegible].''

''நானும் அப்படித்தான் பழையப் பாகக் கேள்விப்பட்டேன்....''

''அவள் [illegible] குடும் வைத்தியர்களிடம் போய் அடிக்கடி சொல்லிருக்கிறேன்....''

''குடும்பச் சாபம் கேட்டுத் தான் என்ன செய்ய முடியும்?''

''அவள் இன்று வைத்தியர்களிடம் அவனைத் தேடி குடும்ப சாபம் பட்டும் காரணம் அல்ல. வேறு முறையைச் சேர்ந்த ஒருவனின் தம்பியை திருமணம் செய்தாள் அதற்குக் காரணம்.''

''என்ன? என்ன?''

''இளம் பிராயத்தில் என் அக்கா இன்னொருவனுக்கு அருகில் ஒரு பிள்ளை பெற்று விட்டாள். அவனைத் தொட ராஜகுமாரன் ஒருவன் காதலியாகப் பாவித்து செய்தான். அவள் தம்பி விட்டாள். பிறகு அந்த ராஜகுமாரன் இளவரசப் பட்டம் கட்டிக் கொண்டதும் அவளை நிராகரித்து விட்டான்....''

''இதெல்லாம் உனக்கு எப்படித் தெரியும். புஷ்பமே?''

''என் அம்மா அக்காவின் கடிதங்களை பாதுகாப்பாகவே வைத்துக் கொண் டேன். இன்றுவரை கொண்டுபோகிறேன். கேள்! [illegible] காலத்தில் முன்பு பாண்டிய நாட்டார் இளவரசி அங்கே வந் திருந்தார்கள். என் அக்காவை அந் தப் போது பார்த்திருக்கிறேன். [illegible] என் உதவியைக் கொடுத்தேன். அப்போதுதான் என் அக்காவின் மகளை அறிந்திருந்த எனக்கு இரக்கம் ஏற்பட்டுக் கொண் டிருந்தது. அவளுடைய பெயரை தெரிந்து முடிவு செய்து விட்டேன். அக்காவின் பெரிய அக்காவின் மகள் போனதை அறிந்து கொண்டேன். அவள் தன்னைத் தியாகம் செய்தவள் மன்னிக்கத் தகுந்தவள். அவளுக்கு இன் னொரு மகள் இருந்தாள் பிறந்த பின் [illegible] காப்பாற்றி என்று அறிந்தேன். பிறகு பாண்டிய நாட்டுடன் சேரும் எண்ணத்தை விட்டுவிட்டேன். நீ சொல்லியபடி, என் அக்காவின் அன்பு, தெய்வீகமான அன்பு தான். ஆனால் என் அக்காவைப் போல் நான் இருக்க மாட்டேன்....''

''பின்னே, என்ன செய்வாய்?''

''என்னை, அந்த இராஜகுமாரனுடைய வஞ்சித்து போலச் செய்தால் பழிக்குப் பழி வாங்குவேன். அவனையும் கொல் வேன்; அவனுடைய மனதை என்னிடம் இழந்த அவமானத்தையும் கொண்டு வேன். பிறகு, நானும் அந்தப்போர் [illegible] கொண்டு செத்துப் போவேன்!''

"கடவுளே! என்ன பயங்கரமான பேச்சுப் பேசுகிறாய்!"

"அறநா! இரண்டு வருஷமாக நான் வளர்த்து வந்துள்ள கோழியை நீ அறிய மாட்டாய். அதனைக் இப்படிச் [illegible] செய்கிறாய்."

"உன் அத்தைக்கு இல்லாத கோழிப்பு உனக்கு என்ன வந்தது!"

"அது என் அத்தையின் சமாசாரம்; இது என் சமாசாரம்!"

"உன் [illegible] சமாசாரமா? என்னமோ, புக்குமுனி! தெரிந்துக் கொள்!"

"ஆம், அறநா! என் உடம்பிலிருந்து கொஞ்சம் இரத்தத்தையும், அந்த ஆளின் உடம்பிலிருந்து கொஞ்சம் இரத்தத்தையும் எடுத்து ஒத்திட்டுப் பார்த்தால், ஏதாவது வித்தியாசம் இருக்குமா?"

"ஒரு வித்தியாசமும் இராது."

"அவன் எந்தவிதத்திலாவது என்னை விட உயர்ந்தவனா? அறிவிலோ, அழகிலோ, ஆற்றலிலோ?"

"ஒன்றிலும் உன்னைவிட உயர்ந்தவன் அல்ல. நீ அடிமட்டத்தில் வளர்ந்தவன். அவன் அரண்மனையில் வளர்ந்தவன். நீ காட்டு மிருகங்களை வேட்டையாடிக் கொல்லுவாய்; ஆம் புறாக்களின் உடலில் அம்பு செலுத்துவாய்; [illegible] காப்பாற்றுவாய்! அரசிலோ அவன் அம்பைக் கண்டு பயப்படுவான்; விட்டுப் பூனையைக் கண்டு [illegible] கொண்டு அலறுவான்; ஏதாவது கெட்ட செய்தி கேட்டால் மூர்ச்சை அடைந்து விழுவான்!"

"அப்படியிருந்தும் போது இளவரசுப் பட்டம் எனக்குத் தகுதியானக் காரணம் என்ன? [illegible] நாட்டுக்கு [illegible] காரணம் என்ன?"

"புக்குமுனி! இளவரசுப் பட்டத்தின் மீது நீ கண் பதித்திருக்கிறாய். அதற்கு வாளை ஏந்தும் தோழி. [illegible] இப்போதுதான் இளவரசுப் பட்டத்துக்குத் தெரியும். [illegible] காப்பாற்றி [illegible] கொண்டு வந்து சேர்த்ததற்காக உனக்கு [illegible] நன்றி செலுத்தவில்லையா?"

"ஆ! அந்த அரண்மனைச் சேவகன் நன்றி இல்லை பாருக்கு [illegible] வைத்துக் கொண்டும். அறநா! [illegible] ஏற்றிக் கொண்டு இரும்புப் புதர் விளையாட்டுக்குப் போக வேண்டுமோ இருக்கிறான். நீ [illegible] படையைச் செலுத்திக் கொண்டு போ! நான் வந்தால், ஒரு [illegible] படையை அழித்து நானும் அழித்து விடுவேன்...."

வெற்றியாளர் யார்!

[illegible]

"ஒருநாளும் நீ அப்படிச் செய்யமாட்டாய், புக்குமுனி! இளவரசர் என்ன குற்றம் செய்தார், அவர் எதிர்படைகளை நீ அழிப்பதற்கு?"

"அறநா! எனக்கும் வைத்தியம் பிடித்திருக்கிறது. என் சித்தம் என் வசமில்லை. என் அத்தைக்கு நேர் தந்தை செய்த துரோகத்தை நினைத்தால் படையை அழித்தாலும் அழித்து விடுவேன். நீ படையை விட்டுக் கொண்டு போ!"

திருமணம்

""அப்படியே ஆகட்டும்; நானே இரையைக் கொண்டு போய் விட்டு வருகிறேன். நீ என்ன செய்வாய்?""

""நான் வாளரியைப் பின்தொடர்ந்து சென்று, அவன் தலையில் ஒரு கல்லைத் தூக்கிப் போடுவேன்!""

இவ்விதம் கூறிக் கொண்டே புங்குமுனி குனிந்து கால்வாயின் கரையில் கிடந்த ஒரு கூறான கல்லை எடுத்தான். அச்சமயம் கால்வாயின் கரையிலிருந்த அடர்த்தியான தென்னந் தோப்புக்குள்ளிருந்து கம்பீரமான ராஜ ரிஷபம் ஒன்று வெளியேறி வந்தது. அதைப் பார்த்த புங்குமுனி தன் கோபத்தை அக் காளையின் மேல் காட்ட எண்ணிக் கூறான கல்லை அதன் மேல் விட்டெறிந்தான்.

அந்தக் கூறான கல், ரிஷப ராஜனின் மண்டை மீது விழுந்தது.

காளை ஒரு தடவை உடம்பைச் சிலிர்த்துக் கொண்டது. கல் வந்த திசையை உற்றுப் பார்த்தது.

""ஐயோ! புங்குமுனி! இது என்ன காரியம்? மாட்டின் மீது கல்லை விட்டெறிய லாமா?"" என்றான் அழகன்.

""எறிந்தால் என்ன?""

""வாயில்லாத ஜீவன் அல்லவோ! அதற்குத் தன்னைப் பாதுகாத்துக் கொள்ளவும் தெரியாதே!""

"" என் குலத்தில் வாயில்லாத ஜீவனைப் போன்ற ஒருத்தி இருந்தாள்! அவளுடைய மனத்தைப் புண்படுத்தியவர்களை என்ன செய்வது? அவள் தன்னைத் தானே பாதுகாத்துக் கொள்ள முடியாமையால்தானே, அவளை அரச குமாரன் ஒருவன் வஞ்சித்து அவளுடைய வாழ்க்கையைப் பாழாக்கினான்?""

""உன் அத்தைக்கு யாரோ செய்த அநீதிக்கு இந்த மாடு என்ன செய்யும்?""

"" இந்த மாடு அப்படி வெறும் நிராதரவான பிராணி அல்ல. இதற்குக் கூரிய கொம்புகள் இருக்கின்றன. தன்னைத் தாக்க வருகிறவர்களை இது முட்டித் தள்ளலாம். காது கேளாது. பேச முடியாது. ஊமையாகிய ஏழைப் பெண்ணால் என்ன செய்ய முடியும்? என்னிடம் அப்படி ஒரு ராஜகுமாரன் நடந்து கொண்டால் நான் அவனை உயிரோடு விட மாட்டேன்!""

""உயிரோடு விடமாட்டாய்! காளை மாட்டின் மேல் கல்லை எறிந்தது போல! அதுவும் கால்வாயில் படகில் இருந்துகொண்டு! மாடு உன்னிடம் வந்து உன்னை முட்ட முடியாதல்லவா?""

""என்னை முட்ட முடியா விட்டால் வேறு யாரையாவது அந்தக் காளை முட்டித் தள்ளட்டுமே!""

"" உனக்கு யார் மேலோ உள்ள கோபத்தை இந்தக் காளையின் மேல் காட்டுவதுபோல்; அல்லவா?""

இவர்களுடைய சம்பாஷணையை என்னவோ அந்த ரிஷபத்தினால் அறிந்துகொள்ள முடியவில்லை. ஆனால், புங்குமுனி கூறியது போலவே கிட்டத்தட்ட அது செய்து விட்டது.

கால்வாயில் இருந்த படகிலிருந்த புங்குமுனியின் மீது அது தன் கோபத்தைக் காட்ட முடியவில்லை. திரும்பித் துள்ளிக் குதித்துக் கொண்டு சென்றது. அச்சமயம் வானதி தென்னந்தோப்பின் மறு புறத்தில் இருந்த பள்ளத்தை நோக்கித் தனியாகப் போய்க் கொண்டிருந்தாள். அவளுடைய உள்ளம் குதூகலத்தினால் துள்ளிக் குதித்துக் கொண்டிருந்தது. எதிரில் துள்ளிக் குதித்துக் கொண்டு வந்த ரிஷப ராஜனைப் பார்த்ததும் முதலில் அவள் குதூகலம் அதிகமாயிற்று! ஆனால் ரிஷபராஜன் தலையைக் குனிந்துகொண்டு கொம்பை நீட்டிக்

கொண்டு வாயைத் தூக்கிக் கொண்டு தன்னை நோக்கி வருவதைக் கண்டதும் பயந்து போனாள். கால்வாய்க் கரையை நோக்கித் திரும்பி ஓடுவதைத் தவிர வேறு வழியில்லை. நந்தி மண்டபத்துக்கு வெகு சமீபத்தில் கால்வாய்க் கரைக்கு அவள் வந்துவிட்டாள். அப்புறம் மேலே செல்ல முடியவில்லை. ஏனெனில், கரையிலிருந்து கால்வாய் ஒரே செங்குத்தான பள்ளமாயிருந்தது. கரையோரமாக நந்தி மண்டபத்துக்கு வரலாம் என்று நினைத்தாள். அச்சமயம் [illegible] அவளுக்கு வெகு சமீபத்தில் வந்திருந்தது. பின்புறமாக நகர்ந்து கால்வாயில் விழுவதைத் தவிர வேறு மார்க்கம் ஒன்றும் இல்லை. அப்போதுதான், "ஐயோ! ஐயோ! அக்கா! அக்கா!" என்று அலறினாள்.

வானதியின் அந்த அபயக் குரல் தான் பொன்னியின் செல்வன், குந்தவை ஆகியவர்களின் காதில் வந்து விழுந்தது.

• • •

வானதியின் அபயக் குரல் வந்த திசையைப் பொன்னியின் செல்வனும் குந்தவையும் திரும்பிப் பார்த்தார்கள். அவர்கள் இருந்த நந்தி மண்டபத்துக்குச் சற்றுத் தூரத்தில், கால்வாயின் உயரமான கரையின் மீது வானதி நின்றாள். கால்வாயின் பக்கம் அவள் முதுகு இருந்தது. அவள் தனக்கு எதிரே ஏதோ ஒரு பயங்கரமான பொருளைப் பார்ப்பவள் போலக் காணப்பட்டாள். அவளை அவ்விதம் பயங்கரப்படுத்தியது என்னவென்பது மறுகணமே தெரிந்துவிட்டது. "அம்ம்ம்மா!" என்ற பயங்கரமான குரல் கொடுத்துக் கொண்டு, அவளுக்கு எதிரே [illegible] தோன்றினான்.

இன்னும் ஓர் அடி வானதி பின்னால் எடுத்து வைத்தால் அவள் கால்வாயில் விழ வேண்டியதுதான். பின்னால் நகருவதைத் தவிர அவளுக்கு வேறு வழியும் இல்லை. இதையெல்லாம் அருள்வர்மன் பார்த்து நிச்சயமே அறிந்து கொண்டான். உடனே நந்தி மண்டபத்தின் படிக்கட்டிலிருந்து கால்வாயில் குதித்து மின்னலைப் போல் பாய்ந்து ஓடினான். வானதி கால்வாயின் கரையிலிருந்து விழுவதற்கும் அருள்வர்மன் ஓடிப்போய்ச் சேருவதற்கும் சரியாக இருந்தது. கால்வாயின் தண்ணீரில் வானதி தலைகுப்புற விழுந்து விட

புகழ் பெற்ற புகைப் படம் 2

தந்தை (செல்லா)யும் தனயனும்

[illegible]

மல் இரு கரங்களாலும் அலாக்காகத் தூக்கிப் பிடித்துக் கொண்டான்.

வானதிக்கு நேர்ந்திருந்த அபாயத்தை அறிந்து ஒரு கணம் குந்தவை கண்ணை மறைத்துத் தடுமாறினாள். மறுகணம் அருள்மொழி வர்மன் அவளைத் தாங்கிக் கொண்டதைப் பார்த்து மகிழ்ச்சிக் கடலில் ஆழ்ந்தாள்.

பின்னும் வாளும் வீசி வந்தாயும் போல வளர்ந்திருந்த மலர்க் கொடியைப் போல் கிடந்த வானதியைத் தூக்கிக் கொண்டு அருள்வர்மன் குந்தவையின் அருகில் வந்தான்.

"அக்கா! இதோ உன் தோழியை வாங்கிக்கொள்! கொடும்பாளூர் வீர வேளிர் குலத்தில் இந்தப் பெண் எப்படித்தான் பிறந்தாளோ, தெரியவில்லை!" என்றான்.

"தம்பி! இது என்ன காரியம் செய்தாய்! கல்யாணம் ஆகாத கன்னிப்பெண்ணை நீ எப்படிக் கையினால் தொடலாம்?" என்றாள் குந்தவை.

"அடடே! அது ஒரு குற்றமா? பின்னே, இவள் தண்ணீரில் நன்றாக விழுந்து முழுகியிருக்க வேண்டும் என்கிறாயா? நல்ல வேளை! இவள் தான் தாங்கிப் பிடித்தது இவளுக்குத் தெரியாது. விழும்போதே மூர்ச்சையாகிவிட்டாள்! இந்தா. பிடித்துக் கொள்!" என்றான் அருள்வர்மன்.

வானதி [illegible] நின்றாள். [illegible] கொண்டே அவன் கரங்களிலிருந்து

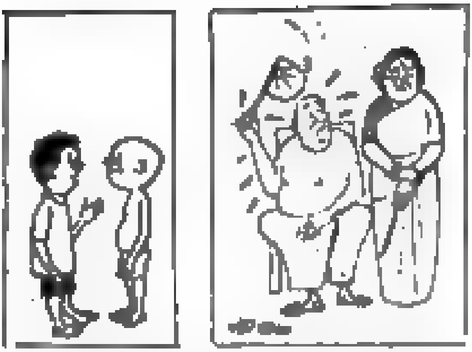

ரகுபதி ராகவ

மகாத்மா காந்தி

தமிழாக்கம்: ராஜாஜி

81

நீங்களுடைய சாஸ்திரங்களிலும் புராணங்களிலும் இதிகாசங்களிலும் உபவாச விரதத்தைப் பல இடங்களில் காணலாம். [illegible]

[illegible]

நேரம் ஏற்படும்; பல நாட்கள் வரை அவன் வீட்டுக்கே வரமாட்டான். சிகரெட் பிடிக்கத் தொடங்கி, சில நண்பர்களின் சகவாசத்தால் மதுபானமும்கூட, வேறு பல தீய பழக்கங்களும் அவனுக்குப் பழக்கமாகி விட்டன.

கணவனுக்கும் மனைவிக்கும் இடையில் பலத்த வாக்குவாதம் நடக்கும். இறுதியில் சரி விழியை பிதுங்க வெளியே பார்த்துக் கொண்டிருப்பாள். வாசற்படியில் விரல் நுனியை வைத்துக் கொண்டு எப்பொழுது என்று வேட்கை கொண்டு எதிர்பார்க்கும் பூனையைப் போலிருக்கும் அவளது பார்வை. வெள்ளையாக மெலிந்து ஒடுங்கி கொண்டிருக்கும் அழகிய கட்டுடல் முற்றிலும் வற்றிக் கருமையாகி விழ கோடு போட்டு அடையாளம் செய்யத் தொடங்கியிருக்கும்.

வெறுத்துப்போனது போல் விரித்து பார்க்கும் சரியின் கண்களை மோகன் சில சமயம் பார்ப்பான். அவனுக்குள் ஓர் அச்சம் எழும்; ஆசை தன்மாத்திரை வாசனை தனிமைப் பித்து விழுங்கக் காத்து உறுமிக் கொண்டிருக்கு வதுபோல் அவனுக்குத் தோன்றும். அதனிடமிருந்து தப்புவதற்காக ஏதோ ஒரு சாக்குச் சொல்லிப் புறப்படும் அவன் தனித்துவிடுவது போலவும் ஆனால் அந்தப் புதருக்கு அடியில் படம் விரித்த நாகம் ஒன்று தன்னையே திமிர்த்து பார்ப்பது போலவும் அவனுக்குத் தோன்றும். திருமணத்துக்கு முன்னால், புதிய வேகம் மயக்கம் கூடிய சரியின் மேனியை அவன் பேராவலோடு பார்ப்பது வழக்கம்; அந்தக் கருங் குழல் இப்போது அவனுக்குக் கரு நாகமாகத் தோன்றியது. திருமணத்துக்கு முன்னால் அவனுடைய புதுமைக் கொடியில் குலுங்காத முதலிய சட்டென்று கலகலக்கும் பாட்டின் மென்மை கண்டு மகிழ்வது அவன் வழக்கம். இப்போது அவை புத்தகங்களிலும் போஸ்டர்களிலும் உள்ள கோட்டை எழுத்துக்கள்போல் அவனுக்கு உறுத்தின. கண்மணிகளையும் இமைகளையும் பார்த்து அந்த நிலையிலிருந்து விடுபட அவன் அப்போது காத்திருந்தான். இப்போது அந்த விழிகள் கூர்த்த போட்டைக் கிளைகளைப்போல் அவனுக்குத் தோன்றின.

நான் கருவுற்றிருப்பதை அறிந்த அன்று சரிக்கு மோகனிடம் மிகவும் கோபம் உண்டாயிற்று. 'நீயொரு பெண்ணும் தாயாக விரும்புகிறாள்' என்று கலைத்தின் பிரமை

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

''[illegible].''

''[illegible]'' [illegible].

[illegible]

[illegible]

தமிழாக்கம் : [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ராமாயணம்

ராஜாஜி

ஒரு முகூர்த்த நேரம் ராமன் நினைவிழந்து கிடந்தான். பிறகு நினைவு வந்ததும் 'ஐயோ' என்று துயரம் தாங்காமல் உரத்த குரலில் அழ ஆரம்பித்தான். லக்ஷ்மணன் எவ்வளவு சமாதானம் சொல்லியும் கேட்கவில்லை.

"லக்ஷ்மணா! என்னால் இனி என்றைக்கும் அயோத்தி போக முடியாது. சீதையை அழைத்துக் கொண்டு சென்றவன், அவளைப் பாதுகாக்க வகையில்லாதவன், அவளை அரக்கர்களுக்குத் தின்னும்படி கொடுத்து விட்டுத் தன் பாதம் திரும்பி வந்தான் என்று உலகமெல்லாம் என்னை இகழும். ஜனகருக்கு நான் என்ன சொல்லிச் சமாதானப்படுத்துவேன்? நீ போய் நம் ராஜ்யத்தைக் கவனித்துக் கொள். பரதனை ஆலிங்கனம் செய்து எனக்காக அவனுக்குச் சொல்லிவிடு. 'நீயே அரசன்; நெடுங்காலம் நீயே அரசனாக இருந்து ஆள்வாய். ராமன் உனக்கு ஆக்ஞையிட்டு விட்டான்' என்று சொல்லிவிடு" என்றான்.

லக்ஷ்மணன் எவ்வளவு தேறுதல் செய்ய முயன்றும் பயன்படவில்லை. சீதையை ராக்ஷசர்கள் தூக்கிச் சென்று உடலைப் பிய்த்துப் பிய்த்துத் தின்று விட்டார்கள் என்று நிர்மாணித்து விட்டான். நர மாமிசம் தின்னும் அரக்கர்களிடம் அவள் படும் இம்சையைக் கற்பனை செய்து, அதை விரித்துச் சொல்லிச் சொல்லி அழுதுகொண்டே இருந்தான்.

"நான் பெரும் பாவங்களைச் செய்தவனாக இருக்க வேண்டும். இல்லாவிடில் எனக்கு இவ்வளவு கஷ்டங்கள் நேர்ந்திருக்குமா? என்னுடன் வந்த சீதை அரக்கர்களுக்கு உணவாகப் போவதை நான் சகிக்க வேண்டியவனாயிற்று! என்னைப் போன்ற பாபி உலகத்திலே வேறு ஒருவருமில்லை" என்றான்.

"அண்ணா, இப்படி நீ மன நிலையை இழந்து விடலாமா? தைரியத்தை இழந்தவர்கள் ஒரு முயற்சியையும் எடுக்க முடியாது. துக்கத்தை அடக்கியாண்டு மனத்தை ஸ்திரப்படுத்திக் கொள். விடா முயற்சியால் வெல்ல வேண்டும். அப்படி வெற்றி பெறுவதற்கு மனத்திலிருந்து அதைரியத்தை விலக்கித் தைரியம் உண்டாக்கிக் கொள்ள வேண்டும். இவ்வாறுதான் உலகத்தில் தைரியசாலிகள் காரியசித்தி அடைகிறார்கள். எங்கும் முழுதும் தேடிப் பார்ப்போம். சோகத்தில் மூழ்கிப் போகாதே! தைரியசாலிகளுடைய வழியைப் பின்பற்றுவோம்" என்று லக்ஷ்மணன் பலவாறு சொல்லிப் பார்த்தான். ஆனால் ராமனுடைய அளவு கடந்த துயரத்தில் அது பலனில்லாமல் போயிற்று.

ராமன் தன்னை ஒரு மனிதனாகத்தான் கருதினான். தன்னை விஷ்ணுவாக அறியவில்லை என்பதற்கு இந்தக் கட்டம் சந்தேகமற்ற அத்தாட்சியாகும். வேறு இடங்களில் நிகழ்ச்சிகளும் பேச்சுகளும் வேறு அபிப்பிராயத்துக்கு இடம் தந்தாலும், இந்தக் கட்டத்தில் வால்மீகி ராமனை மனிதனாகத்தான் வர்ணித்திருக்கிறார். உலகைக் காட்டிலும் பிரியமான மனைவி அரக்கர்கள் நிறைந்த வனத்தில் காணாமற்போனால், மேம்பட்ட குணமுள்ள ஒரு புருஷன் எவ்விதம் நடந்து கொள்ளுவானோ, அந்த விதத்திலேயேதான் ராமனுடைய மனநிலையும் நடத்தையும் இருக்கக் காண்கிறோம். தம்பி ஆறுதல் கூறியும் பயன் ஏற்படாத நிலையில் ராமன் இருப்பதைக் காண்கிறோம்.

ராமாயணத்தில் சாதாரண தருமம் விளக்கப்படுகிறது. ஒருமித்தொருவரைச் சேர்ந்த காதல் எவ்வாறிருக்க வேண்டும் என்பதைப் பார்க்கிறோம். மனைவியின் காதலுக்குப் புருஷனுடைய காதல் குறைவாக இருக்கலாகாது என்பதை இந்தக் கட்டத்தில் நன்றாகப் பார்க்கலாம்.

இந்த நிகழ்ச்சியை ஆத்மிக முறையிலும் எடுத்துக் கொண்டு [illegible] பயன்படுத்திக் கொள்ளலாம். ஆன்மா வழி தப்பிப் போனாலும் பகவானுடைய திருவுள்ளம் எந்த அளவில் துன்பப்படுகிறது என்று சீதா வியோகத்தில் சித்திரிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்றும் வைத்துக் கொள்ளலாம்.

பகவானுக்கு நஷ்டமேது, துன்பமேது என்று கேட்கலாம். சர்வம் பகவத் லீலை. எல்லாம் பகவானுடைய திருவிளையாடல் என்று உணர்ந்துவிட்டபோமானால் ஒரு விமரிசனமும் அதற்கு மேல் வேண்டியதில்லை. பாவம் புண்ணியம், பக்தி இவையெல்லாம் அந்த லீலையின் ஒரு பாகம். ஆண்டவனுக்கு நாம் ஒவ்வொருவரும் காதல் மனைவியைப்

போனபோனாள். நாம் எந்தக் காரணத்தினாலாவது பிரிந்துவிட்டுப் போனாலும் அண்டையருக்குக் காதல் மனைவியை இழந்த துக்கம் உண்டாகும். அந்தத் துக்கம் அவன் விளையாட்டின் ஒரு பாகம்.

53. மற்றொரு தகப்பன்

இரு சகோதரர்களும் மலையிலும் காட்டிலும் ஆற்றங் கரையிலும் தேடித் தேடி, 'சீதா! சீதா!' என்று கதறிக்கொண்டு பார்த்து ஒன்றும் பயன்படவில்லை. ஒரு துப்பும் கிடைக்கவில்லை. இன்னது செய்வது என்று

ஒன்றும் தோன்றாமல் துக்கத்தின் வேகத்தால் கோதாவரியையும் தேவதைகளையும் பஞ்சபூதங்களையும் ராமன் கேட்டுக் கேட்டு அழுதான். ஆறுகளுக்கும் தேவதைகளுக்கும் பஞ்ச பூதங்களுக்குமே ராவணனிடத்தில் பயம். அதனால் எந்த மலையும் ஆறும் வாயுவும் கூட பதில் தரவில்லை என்கிறார் கவி முனிவர்.

ஒரு மான் கூட்டம் மட்டும் வானத்தைத் தெற்கு முகம் நோக்கிப் போய்த் தெற்கில் என்று குறிப்பிட்டதாக அறிந்து ராம லக்ஷ்மணர்கள் தெற்கு நோக்கிச் சென்றார்கள். அங்கே வழியில் யுத்தத்தின் அடையாளங்கள் தரையில் சிதறிக் கிடப்பதைக் கண்டார்கள்.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] (தொடரும்)

காணக் கிடைக்காத தங்கம்

அத்தியாயம் எட்டு

திக்பிரமை பிடித்த நிலையில் ஒன்றுமே சொல்லத் தோன்றாதவனாய்த் திருதிருவென விழித்தபடி இயந்திரப் பதுமைபோல் செல்வத்துரையைப் பின்தொடர்ந்தான் அருணகிரி. இருவரும் ஒரு மேசைக்குப் போய் எதிரெதிரே அமர்ந்தனர்.

மிக மிருதுவான தித்திப்பு, காரம் வகைகளுக்கு ஆர்டர் கொடுத்தான் செல்வத்துரை. எல்லாம் வந்தன. இருவரும் ரசித்து உண்டு, காப்பியும் பருகினர். பில் பணம் ஆறு ரூபாய்க்கு மேல் ஆகியது.

சாக்கடையில் ஒரு டபரா விழுந்து போனாலும் கையை விட்டுத் துழாவத் தயங்காத கஞ்சப் பேர்வழி ஏழுமலை. அவனுடைய மகனா இவ்வளவு தாராள-

ஜெகசிற்பியன்

மாகச் செலவு செய்கிறான்? ஆச்சரியத்தால் அருண கிரிக்கு உச்சிக் கேசம் விடைத்துக் கொண்டது.

பில் பணத்தைக் கொடுத்து விட்டு வெளியே வந்த செல்வத்துரை தன் சைக்கிளைத் தள்ளிக் கொண்டு நடக்கலானான்.

''நீ எங்கே அருண்? வாத்தி தெருவுக்குத்தானே போகணும்?''

''ஆமாம்......'' என்று மெல்ல இழுத்தான் அருணகிரி.

''என்னப்பா, இவ்வளவு நேரமும் நானே பேசிக் கொண்டிருக்கிறேன்; நீ வாயே திறக்க மாட்டேன் என்கிறாயே!'' என்று கூறிச் சிரித்தான் செல்வத்துரை.

''அ.....அதெல்லாம் ஒன்றுமில்லே'' என்று தடுமாறிக் கூறினான் அருணகிரி. இதற்கு மேலும்

தான் வாயை மூடிக்கொண்டு பேசாம லிருப்பது அழகல்ல என்று அவனுக்குத் தோன்றியது. தொண்டையை லேசுக் கனைத்தபடி, ''இப்ப நீ பி. யு. சி. தானே படிக்கிறாய்?'' என்று கேட்டான்.

''ஆம்....''

''ஏ. குரூப்பா? பி. குரூப்பா?''

''பி.குரூப்தான். நேச்சரல் சைன்ஸ் எடுத்துக்கிட்டு இருக்கிறேன்.''

''டாக்டராகணும் என்கிற நோக்கமா?''

''இனிமேல்தான் அப்படி ஒரு நோக்கத்தை உண்டு பண்ணிக்கொள்ள ணும்!'' என்று சொல்லிச் சிரித்தான் செல்வத்துரை.

இனி, அடுத்து என்ன கேள்வி கேட்கலாம் என்ற யோசனையில் ஆழ்ந் தான் அருணகிரி.

சைக்கிளைத் தள்ளியவாறு நடந்து கொண்டிருந்த செல்வத்துரை தன் கைக் கடிகாரத்தில் மணி பார்த்தான். ஆறே முக்கால் ஆகியிருந்தது. அது பகல் பொழுது மிகுதியான காலம். அத னால் இன்னும் இருட்ட வில்லை; மாலை மட்டுமே தட்டியிருந்தது. சாலை விளக்குகள் எரியத் தொடங்கி விட்டன.

திடீரென ஏதோ நினைத்துக்கொண்ட வன் போல் சைக்கிளைக் கொண்டு ஒரு பக்கமாய் வைத்துக் கடித்துக் கொண்டு நின்றான் செல்வத்துரை. இதைக் கண்ட அருணகிரியும் தயங்கி நின்றான். நோட்டில் எதையாவது மறந்து வைத்துவிட்டு வந்து விட்டானோ என்ற சந்தேகம் அவனுக்கு.

செல்வத்துரை தன் கால்சராய் ஜேபியை அவசரமாகத் தட்டித் தொட்டுப் பார்த்தான். பிறகு நீல நிறக் கடித உறை ஒன்றை வெளியே எடுத்து அதைத் திருப்பித் திருப்பி நோக்கினான். வாய்ப்புறம் ஒட்டப்பட் டிருந்த அந்த உறையில் ஏதோ பெயர் மட்டும் எழுதப்பட்டிருந்தது. முகவரி இல்லை. தபால் தலையும் ஒட்டப்பட வில்லை.

சட்டென்று திரும்பிய அவன் அருண கிரியைப் புன்முறுவலுடன் பார்த்து, ''அருண்! எனக்கு நீ ஓர் உதவி செய்யணும்; செய்வாயா?'' என்று சற்று பரபரப்புடன் கேட்டான்.

ஒன்றும் புரியாமல் விழித்துக் கொண் டிருந்த அருணகிரி, ''உதவியா?....'' என்று இழுத்தான்.

'ஆம்' என்பது போல் தலையாட்டிய செல்வத்துரை, ''என்ன மோசமான ஞாபக மறதி எனக்கு!'' என்று நெற்றி யில் உள்ளங் கையால் தட்டிக் கொண்டு விட்டு, ''இதைத்தான் நான் இந்த மாதிரி காரியங்களையெல் லாம் செய்ய ஒப்புக் கொள்வதில்லை'' என்றான் கலக்கமும் சலிப்புமான குரலில்.

''என்ன துரை, நான் என்ன செய்ய ணும்?'' என்று குழப்பத்துடன் வினவி னான் அருணகிரி.

''ஒன்றுமில்லை, பிரதர்! என் னுடைய காலேஜ் லெக்சரர் ஒருவர் ஒரு கடிதத்தைக் கொடுத்து அதை அவ ருடைய நண்பர் ஒருவரின் வீட்டிலே கொடுக்கும்படி சொன்னார். அந்த நண்பர் இன்னைக்கு ராத்திரி எட்டு மணி பிளேனிலே மெட்ராஸ் போகிறா ராம். மெட்ராஸில் அவருடைய வீட்டுக் குப் பக்கத்து வீட்டுக்காரன் இந்த லெக்சரரின் மாமனார் குடியிருக்கிறா ராம். ஏதோ அவசர சமாசாரம் இந்தக் கடிதத்திலே இருக்குதாம். தபாலில் போட்டால் நாளைக்குத் தானே கிடைக்கும்! அவரும் இது இன் னைக்கே கிடைக்கணும் என்கிறதுக்காக அவர் மூலம் கொடுத்தனுப்புறாராம். மறந்துவிடாமல் ஆறரை மணிக்கெல் லாம் கொண்டு போய்க் கொடுத்து விடும்படி என்னைக் கேட்டுக் கொண் டார். நான் மறந்துட்டேன். வேறொரு காரியமா போக வேண்டியிருந்த தாலே அது மறந்தே போச்சு. இப்ப மணி ஆறே முக்கால்....''

''அடடா! அப்ப, என்ன செய்யப் போறே?''

''நேரமாகிட்டாலும் கொண்டு போய்க் கொடுத்திடணும்....''

''நான்தானே?.... ஓ. கொடுத்திட றேனே!''

''நீ ஏதோ அவசரமா வீட்டுக்குப் போறேன்னு நினைக்கிறேன்.''

''அதெல்லாம் இல்லே! அதை எங்கே. எந்த வீடு, யாரிட்டே கொடுக்கணும், சொல்லு?''

''கேசவி ரோட்டிலே, இந்தியன் ராமகிருஷ்ணா பித்தன் போர்டு மாட்டிய ஒரு வீடு இருக்கும். நேரா உள்ளே போ. வீட்டு வாசலிலோ, கேட்டுலோ கார் இருந்தால் இந்தக் கடிதத்தை யாரிட்டேயும் கொடுக் காதே. திரும்பி எடுத்து வந்து விடு. கார் இல்லேன்னு, வீட்டுல இருக்கிற வங்களைக் கூப்பிட்டுக் கொடுத்து விடு.''

இதைக் கேட்டு உள்ளூற வியப் படைந்த அருணகிரி, ''ஏன் அப்படி?'' என்று இழுத்தாற்போல் வினவினான்.

''என்னமோ தெரியலே, அந்த லெக்சரர் அப்படித்தான் என்னிடம் சொன்னார். ஒரு வேளை, வீட்டிலே கார் இருந்தால் இந்தியன் மெட்ரா சுக்குப் புறப்பட்டுப் போயிட்டாரு

பார்த்தும் போகச் சொல்லு! அதாவது, அவரை வீணாக நிறுத்திவிட்டுட்டுக் கார் திரும்பி வந்திருக்கிறது பார்த்தும். கார் இல்லையென்று?.... அது என்ன எழுமோ, ஒன்றும் புரியலே!'' என்று சலிப்புடன் முணுமுணுத்தான் செல்லத்துரை.

''சரி; நீ சொன்னபடியே செய்து விடுறேன்'' என்றவாறு அலட்சியமாக அந்தக் கடிதக் கவரை வாங்கிக் கொண்டான் அருணகிரி.

''நடந்தா போறேன்றே ?''

''ஏன்?....இதோ, இப்படி நேராப் போய் வலது பக்கம் திரும்பினால் மெயின் ரோடு!.... மூணு பர்லாங்கு தூரந்தானே ?''

''ஆமாம்; அதுவும் நடந்து போனால் நேரமாகி விடும்; இந்தா, இந்தச் சைக்கிளில் போய் வா! சைக்கிளை உன் வீட்டிலேயே வைத்திருந்து நாளை காலையில் நம்ப கடையிலே கொண்டு வந்து விட்டு விடு.''

''நீ?... நீ எப்படி ?....''

''நான் நடந்து போயிடுவேன். வீடு பக்கந்தானே?'' என்று சிரித்த செல்லத்துரை, ''ஞாபகம் இருக்கட்டும். அருண்! அந்த வீட்டிலே யார் இருந்தாலும் கடிதத்தை வாங்கிக் கொடுக்காதே! இல்லையென்று சொல்லிடணும்!'' என்றான். மீண்டும் அவன், ''இன்னும் ஒரு விஷயம். அதாவது.... இவ்விஷயத்தை நாளைக்கு என் அப்பாகிட்டே சொல்லாதே! அவருக்கு இதெல்லாம் பிடிக்காது. புரிஞ்சுக்காமலே ஏதாவது காச மூச்சென்று கத்துவார்'' என்று கூறிச் சிரித்தான்.

''அது சரி'' என்று தலையாட்டிய அருணகிரி அந்தக் கடிதத்தை வாங்கிச் சட்டைப் பையில் வைத்துக் கொண்டு உற்சாகத்துடன் சைக்கிளில் ஏறி விரைந்தான்.

அது பெரிய வீடுதான். அழகாகக் கட்டப்பட்ட புதிய வீடு. வீடு ஒன்பது அறைகளும் மாடியில் நான்கு அறைகளும் இருக்குமென்று அமைக்க

எஸ்.பாலு—

முடிந்தது. வீட்டின் பின் பக்கமாக [illegible] மதில் வரை ஒட்டி 'அவுட் ஹவுஸ்' ஒன்றும் இருந்தது. அதற்குப் பக்கத்தில் கார் ஷெட். வீட்டின் எதிரே பல வகைப் பூச்செடிகள். இரு பக்க மதில் சுவர்களின் ஓரம் [illegible]. மாதுளை முதலான மரங்கள் வரிசையாய் வளர்ந்திருந்தன. எதனாலோ இங்கு இருந்த ஒரு பழைய வீட்டை இடித்து விட்டு இப்புதிய வீடு கட்டப்பட்டிருப்பதாகத் தெரிந்தது. கார் இரண்டு [illegible] இருக்கும். வீட்டுச் சொந்தக்காரர் [illegible] காரராய் இருக்க வேண்டும். அவருடைய பெயர் [illegible] காம்பவுண்ட் [illegible] பொறிக்கப் பெற்றிருந்தது. அதற்கு மேலே [illegible] பெரியதாக, '[illegible]. ராமச்சந்திரன். பி. இ.' என [illegible] காணப்பட்டது. அவர் இந்த வீட்டின் [illegible] பொறுப்பாளர் போலும்.

அந்த வீட்டுக்கு [illegible] வெளியிலேயே [illegible] வீட்டு இருக்கிக் கொண்டு அருணகிரி [illegible] நின்று சுற்றுமுற்றும் நோக்கினான். பிறகு, உள்ளே வீட்டின் போர்டிகோவிலோ, கார் ஷெட்டிலோ கார் நிற்கிறதா என்று [illegible] பார்த்தான். கார் இல்லை.

'அப்படியானால் உள்ளே போய் [illegible] கட்டிடுக் கதவைத் தொட்டுக் [illegible] வேண்டியது தான்.'

சட்டைப் பையில் இருந்த [illegible] எடுத்து அதில் [illegible] எழுதப்பட்டிருந்த பெயரைப் படித்தான்.

'[illegible]. நிர்மலா தேவி.'

[illegible] என்று சொன்னது [illegible] பெயரானவனா [illegible] தங்கை பெயராலேயா அது இருக்கலாம் என்று அவன் எண்ணிக் கொண்டான்.

கதவைத் திறந்து [illegible] பிடித்துக் கொண்டு [illegible] காலில் [illegible] உள்ளே சென்றான்.

[illegible] இருள் புகத் தொடங்கி விட்ட நேரம். அந்த வீட்டின் போர்டிகோவிலும், உள்ளே இரண்டு மூன்று அறைகளிலும் மட்டும் விளக்கு எரிவது தெரிந்தது. வாசல் கதவு சாத்தப்பட்டிருந்தது. ஓர் அறையில் சில பெண்களின் பேச்சுக் குரல்கள் கேட்டன.

அருணகிரி தன் கையின் மணியை அடித்தான். உடனே [illegible] கதவு திறக்கப்பட்டது. உள்ளிருந்து ஓர் அழகிய இளம் பெண் வராந்தாவுக்கு வந்தாள்.

அவளைப் பார்த்த அருணகிரி ஏதோ [illegible] தாக்குண்டவன் போல் [illegible] நின்று [illegible] பின்னும் [illegible] அந்த வேகத்தில் மீண்டும் தன் பார்வையை [illegible] உயர்த்தினான். [illegible]; அவள் — அந்தச் [illegible] — [illegible]!

அழகையிலம்-1	அழகையிலம்-2	அழகையிலம்-3
[illegible]	[illegible]	[illegible]

அவளும் அவனைக் கண்டு அருணாவும் பிரமிப்பு அடைந்து விட்டாள் என்றே தோன்றியது. என்னவென்ன படபடக்க அவள் விரைப்புடன் எதிர்ட்டுப் பார்த்தபடி அப்படியே உறைந்து நின்றாள்.

உடனே தன்னைச் சமாளித்துக் கொண்ட அருணாவின் தன் கையிலிருந்த [illegible] போட்டு நிறுத்தினாள்.

நரை ஆழிய புருவக் கொடிகள் தெற்றி மேட்டுக் [illegible] முன்னும் வந்த அந்தப் பெண் குனிந்த அமைதிய [illegible] நின்றது. "என்ன?" என்று கேட்டாள் அதட்டலான குரலில்.

பயந்து போன அருணாவின் அழகு மறைக்க அவட்டுச் சிரிப்புச் சிரித்துக் கொண்டு, "ஒன்னுமில்லே!... வந்து இது.. இதைக் கொடுத்துட்டு...இல்லே ...கொடுக்கும்படி....'' என்று குழறிக் கொண்டே தன் கையிலிருந்த கவர உறையை அவனிடம் நீட்டினாள்.

அவன் முகம் வெளிறிச் சிறுத்தது. தன்னிலைய பீதிய பயத்துடன் சுற்றுமுற்றும் பார்த்தபடி கொடுக்கொன்று அந்தக் கவ தந்தைப் பிடுங்கிக் கொண்டாள்.

"அப்பா... நான் வர்றேன்!... வர்றேன்!..." என்று சுச்சப் புன்முறுவலுடன் தலை குனிந்து உளறிக் கொண்டே தன் கையிலிருந்த தன்பைக் குறித்து எடுத்துக் கொண்டு வேகமாக ஓட்டம் பிடித்து சென்று விட்டாள் அருணா.

அந்த வீட்டின் நானும் வாசலைக் கடந்து சாலையில் ஏறி சற்றுத் தூரம் சென்ற பிறகுதான் நிம்மதியோடு ஓர் எண்ணம் அவளுக்குத் தோன்றியது.

'அருணாவே! அந்தக் கடிதத்தை யார், எவர் முகம் கொடுக்கச் சொல்லிக் கொடுத்தது என்ற விவரத்தை அவனிடம் நான் சொல்ல வில்லையே! அவனைப் பார்த்த அதிர்ச்சிக் குழப்பத்தில் மறந்தே அவனும் ஒடி வந்து விட்டேனே! மறுபடியும் போய் அந்த தகவலைச் சொல்லிவிட்டு வருவோமா?'

தயக்கத் திடலுடன் மனக்கின் வேகத் தைக் குறைத்துத் திரும்பிய அவள், அந்த வீட்டுவாசலே அப்போதுதான் ஒரு கார் புகுந்து செல்வதையும், அக் காரினுள் தன்னுக உடை உடுத்தியிருந்த பெரிய மனிதர் ஒருவரும், ஓர் அம் மாளும் உட்கார்ந்திருப்பதையும் கண்டு சட்டென்று நின்று குறித்து இறங்கிக் கொண்டாள்.

'ஓ... வேற்றான் இருக்கிறவர் ராமச் சந்திரன் போலும்! அவர் அருகில் இருப்பவள் - அவருடைய மனைவியா யிருக்கலாம். அந்தப் பெண் இவர் களின் மூத்த மகளா? அப்படித்தான் இருக்க வேண்டும். அது சரி; இந்த இருவரும் இன்னமும் வீட்டை விட்டு வெளியே புறப்படவில்லையா? நல்ல வேளை, நான் கொடுத்து விட்டு வந்த கடிதம் அவர் கையில் கிடைக்க வில்லை.'

மகிழ்ச்சியுடன் நடையைக் கட்டிக் கொண்ட அவள், 'இனி ஏன் அந்த விவரத்தைச் சொல்ல அவ்விட்டுக்குப் போக வேண்டும்? அனைத்துமெல்லாம்

அலுவலகம்-4 **அலுவலகம்-5** **அலுவலகம்-6**

"[illegible] என்ன வேலை? [illegible]!"

"[illegible]."

"[illegible]?"

"[illegible]!"

[illegible]

2001 கில்லிக்ஸ்

7 லிட்டர் பிரஷ்ஷர் குக்கர்

6 ஆண்டு உத்தரவாதம் தரும், புகழ்பெற்ற குக்கர்

3 [illegible] [70 [illegible]] [illegible] — [illegible]!

[illegible]

[illegible] ரூ. 3000 [illegible]

[illegible] 2ம் பரிசுகள்: [illegible] ரூ. 2000 [illegible]

[illegible] 3ம் பரிசுகள்: [illegible]

பங்குகொள்க [illegible] ரூ. 600 [illegible]

[illegible]

ஹரியாலயா புக்கே டால்கம்

'ஏது எந்தப் பூ' போட்டி

A, B, C, D, E. [illegible] 5 [illegible] 5 [illegible] 12 [illegible] 5 [illegible] 4 [illegible]).

[illegible] A [illegible] A-[illegible] 1 [illegible]).

[illegible]

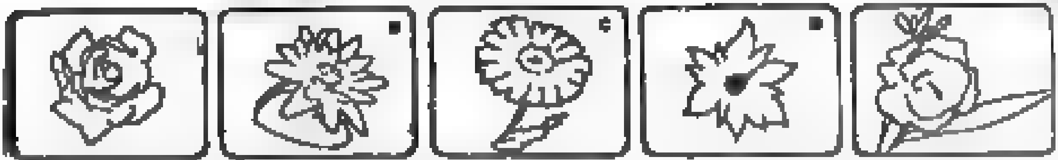

A				
B				
C				
D				
E				

(தொடரும்)

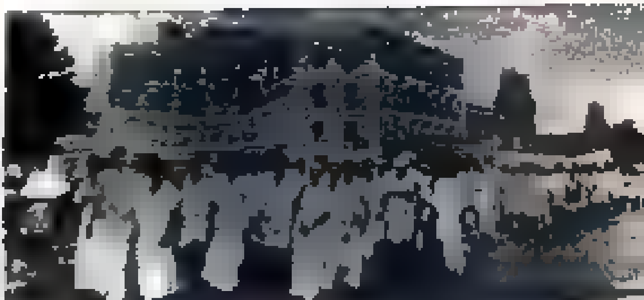

[illegible]

சர்வம் சர்வோதயம்

[illegible]

மருங்கூர் சுநரன்

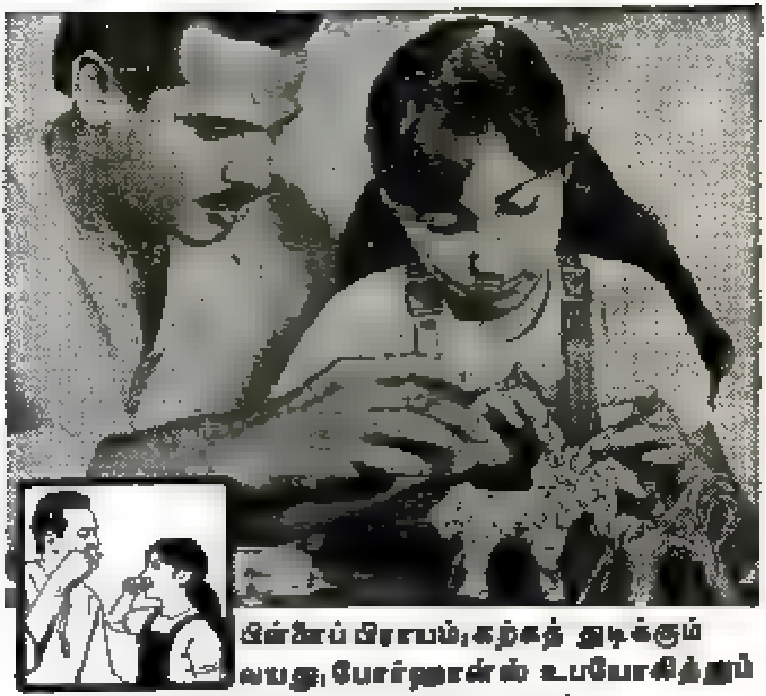

பிஞ்சுப் பிராயம்; கற்கத் துடிக்கும் வயது; போர்ஹான்ஸ் உபயோகித்துப் பற்களைச் சீராகப் பராமரிக்க அவளுக்குக் கற்பிக்கும் காலம்!

போர்ஹான்ஸ் பற்பராமரிப்பு பற்றிக் கற்பிக்க இதுவே தக்க வயது.

Forhans

அத்தியாயம் 20

போது மாடு்டும் தவித்துக்கவே போனவர்கள்? என்ன நிறுத்திட்டிருக்கி றேன். வாழ்வு ஏமாளை அதிக நேரம் பார்க்க முடியாமல் ஒரு விழிக்கிறேன். ஏமாளுக்கோ விளையாட்டுக்கூட என் முடியவில்லையே என்ற வருத்தம். அதை தான் அப்படி அழுகிறேன்.'' இக்கொண் டும் அக்கொண்டுமாக கூறி அழுத் அவளைச் சமாதானம் செய்ய முற் பட்டாள்.

ஏமாளுக்கு அப்போதுதான் அம்மா வுக்கு எதிரில் இப்படிச் சொல்லிவிட் டோமே என்று புரிந்தது. சட்டென்று அவள் தன் முகத்தைத் துடைத்துக் கொண்டாள். செயற்கைப் பிரகாச உதட்டோரத்தில் தெரிய விட்டு அவள் தந்தையை நோக்கினாள். ''ஆமாம் அப்பா! சாந்தியின் விளையாட்டில் கூட்டு சேர முடியவில்லையே என்று எனக்கு எல்லையற்ற வருத்தம். சாந்தி விழுந்த மரத்தின் கிளைக்

கொண்டிருந்த அவள் இப்போது என்ன சிறு கோபக் கனலாகக் கொட்டி விட்டது.''

''போதும் உன் சாகசம்!'' பாரும் எதிர்பாராத வகையில் காற்று சீறிப் பாய்ந்தாள். ஏமாளின் மீது அனுதாபக் கோபம். கொண்டுபோய்ச் சேர்த்து ஏமா அவ் வளவுக்கு வாசிக்க என்று அவள் முறை கட்டியிருந்தாள். இப்போது என்ன தன் வசம் இருந்த நிறுப்போது ஏமா அவள் உணர்ச்சிக்கு இடம் அளித்து நின்று விட்டிருக்கிறாள். அதிரா தாங்கள் இப்படியாக எதிரே வசைநத் நிறுத்திக் கொண்டு போல் தன் மன உணர்ச்சியின் வெளி ளம் சேர்த்துக் கிடப்ப 'ஊ...ம......' என்ற குரல் கொடுத்து விட்டாள். இதற்கு கெல்லாம் என்ன பொருள் என்றதற்கு வாழ்வு அவள் புரியோம் காட்டி விட்டு வாசலை நோக்கும் தண்டு.

ராபின் ப்ளூவின் பிரத்யேக திறமை

சொற்ப செலவில் உங்கள் துணிகளை அற்புதமாக வெண்மையாக்குவதே!

ராபின் ப்ளூ தூய வெண்மை அளிக்கவல்லது. அது உங்கள் துணிகளுக்கு மற்ற ப்ளூ வகைகளால் முடியாத கண்கவரும் தூய வெண்மையை ஒரே சீரியான முறையில் கொடுக்கிறது. சிறிதளவு ராபின் ப்ளூ ஏராளமான துணிகளை வெண்மையாக்குகிறது. மற்றும் விசேஷம் என்னவெனில் அது எந்த விதத்திலும் துணிகளை பாதிக்காது. அது மட்டுமல்ல, உங்கள் துணிகளை எப்பொழுதும் வெள்ளை வெளேரென்று இருக்கச் செய்கிறது.

இயற்கையான கண்கவரும் தூய வெண்மைக்கு ராபின் ப்ளூ

விடும் [illegible] தானோ? — கோபக் கொந்தளிப்பில் அவன் மனத்தில் இப்படி எத்தனை எத்தனையோ ஓட்டங்கள்!

காந்தியின் பதிலை அங்கு ஒருவரும் எதிர்பார்க்கவில்லை. ரமா திடுக்கிட்டு அவனை நோக்கி, ''காந்தி, என்ன கூறுகிறாய்?'' என்றாள்.

''நான் கூறுவது உனக்குப் புரியும். வாசுவை ஆட்டி வைக்க நீ இப்படித் திட்டமிட்டிருக்கிறாய் என்று எனக்குத் தெரியாமல் போய்விட்டது!'' காந்தி இரைந்து கூவினான்.

ஆனந்த் கோபத்தோடு காந்தியை நோக்கினான். ''அட! அப்பா... ஏ காந்தி, உனக்குப் புரிந்தால் போக, இவ்வளவிலும் இப்போதே போகணும். என் தந்தைக்கு உதவியவர் என்பதற்காக நான் உனக்குக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். ஆனால் ரமாவைப் பற்றி அநாவசியமாகக் கூறினால் என்னால் பொறுக்க முடியாது'' என்று கர்ஜித்தான்.

''ரமா! ரமா! உங்கள் எல்லோருக்கும் ரமாதான்! அப்பா கிளம்புங்கள், நாம் போகலாம். வாசு சென்றுவிட்டார். நாம் இப்போதே அவரைத் தொடர்ந்து சென்று அவரைச் சமாதானம் செய்ய வேண்டும்!'' காந்தி விருட்டென்று சென்று காரில் அமர்ந்து கொண்டான்.

கோவிந்தராம் காந்தியின் கோபத்தைக் கண்டு விக்கித்து நின்று விட்டார். காந்தி ஏன் திடீரென்று இப்படி எகிறிக் குதிக்கிறான்?

இன்னும் அவர் பேசாமல் நிற்பதைக் கண்ட ஆனந்த், ''நீங்கள் இப்போது இதெல்லாம் நினைத்து மனத்தைக் குழப்பிக் கொள்ள வேண்டாம். முதலில் வீடு திரும்புங்கள். விருந்தினர் விடை பெற்ற பிறகு குடும்ப நிலவரத்தைக் கவனிக்கலாம்'' என்றான்.

கோவிந்தராமும் காந்தியும் சென்றதும் ரமா துயரம் தாங்காமல் தேம்ப ஆரம்பித்து விட்டாள். காந்தி கூறிய வார்த்தைகள் அவள் துயரத்தைப் பன்மடங்கு அதிகமாக்கி விட்டன. அவளுடைய அன்புக்குரிய ஜோதி. அவளுக்காகத் தன் காதலைக் கூட மறைத்து வைத்திருந்த காந்தி இப்போது சீறி நிற்கிறான் எப்படி வெறுப்பைக் கொட்டிவிட்டான்! அதை அவளால் தாங்கிக் கொள்ள முடியவில்லை.

ஆனந்த் அவள் எதிரிலேயே அமர்ந்திருந்தான்.

ரமாவின் கேவல் நின்று விடுமென்று எத்தனை நேரம் காத்திருந்து பார்த்தான்! கடைசியில் அவனாகவே ''ரமா!'' என்று கூப்பிட்டான்.

ரமா தலை நிமிர்ந்து அவனை நோக்கினாள்.

''ரமா, இந்த உடம்பில் நீ இப்படி அழுவது நல்லதல்ல.''

''அழுது அழுது இதயம் வெடிக்கும் தன்மை ஏற்பட்டு விட்டால் எவ்வளவு நன்றாக இருக்கும்!''

''ரமா! இந்த நிலைமைக்கு நாம் அடங்கி ஆக வேண்டும். நேற்று வந்த போது என்னைப் போகச் சொல்லிவிட்டாய்... ஆனாலும்...''

''ஆனந்த்! இந்த ரமாவை உன் அளவுக்குத் தெரியும். ஆனால் நான் உன்னைப் போகச் சொன்னதை நீங்கள் தவறாக எடுத்துக் கொள்ளக் கூடாது. அப்படி எடுத்துக் கொள்ளாமல் நீங்கள் இப்போது இங்கே வந்திருப்பது குறித்து மகிழ்ச்சி அடைகிறேன்.''

''இருக்கட்டும். வாசு இங்கே வந்த போது என்ன நேர்ந்தது. அதைக் கூறு!''

''நீங்கள் இவர்கள் வருவது பற்றிக் கூறியது எனக்கு நன்மையாக இருக்குமென்றுதான் நினைத்தேன். முதலில் நம் மனம் நம்மையே பல முறை ஏமாற்றி விடுகிறது. ஆனால் உணர்ச்சிகளைச் சிதறவிடாமல் பக்குவப்படுத்திக் கொண்டேன். ஆனால் வாசு இங்கு வரச் சம்மதித்ததே எனக்கு ஆச்சரியம்தான். அப்படி வந்தவர் துணிவுடன் இருக்கக் கூடாதா? மனத்தைக் கட்டுப்படுத்த முடியாமல் அந்த விளிம்பில் என் மனத்தையும் இழுத்து விட்டார். அவர் 'ரமா...' என்று கூவ, நானும் வாய் இழந்து 'வாசு' என்று கூவிவிட்-

நோவா
பிரில்லியன்டைன்

சாஸ்திரிய முறைப் படி தயாரிக்கப்பட்டு 50 ஆண்டுகளாகப் பல லக்ஷக்கணக் கான மக்களால் உபயோகிக்கப் பட்டு வருகிறது. நீங்களும் வாங்கி உபயோகித்துப் பயன் பெறுங்கள்.

தயாரிப்பாளர்கள்: தி நோவா கம்பெனி ... ரோடு, பாண்டுப், பம்பாய்-78

LAK

ஜீவாம்ருதம்

அருணா

பாலப்ராஸ

குழந்தைகள் டானிக்

ரக்த சோதகா

ச்யவனப்ராசம்

ஆயுர்வேதாச்ரமம்

மூல நோயை

முற்றவிடாமல் ஆரம்பிக்கும்போதே

உபயோகித்து

நிவாரணம் அடையுங்கள்

ரண சிகிச்சையையும் தடுங்கள்

CCM-ன் மிர்ராபோ
2×2 புல் வாயில்கள், புடவைகள்–
'ஆண்டிகிரீஸ்'
மற்றும் மிருதுவான கோட்டா புடவைகள்
ஸ்ரீ கோயம்புத்தூர் காட்டன் மில்ஸ் லிமிடெட்.
கோயம்புத்தூர்-15
17/83
கோயம்புத்தூர்-1
வெங்கடேஷ்
வஸ்திராலயா
கோயம்புத்தூர்-2 &
சென்னை-1
CCM-ன்
மிர்ராபோ

He has to rush to work by 7.
Yet he reads a
NEWSPAPER
every day
Which other medium is so indispensable to so many millions without the time for anything?
For quite a few people, the working day starts earlier than for most. A quick gulp for a breakfast and they're off...with the morning paper tucked under their arm.
Even people in the daily morning rush don't avoid reading their newspaper and periodicals.
There will be times when friends, books, the radio, T.V. or the cinema will not be able to touch such rushed lives but the morning paper tucked under the arm, or the periodical by the bedside will be there—as unavoidable as tomorrow's sunrise. Nobody escapes the influence of the Press.
There is a newspaper or magazine to reach every reader in his language at the lowest cost per thousand.
IENS

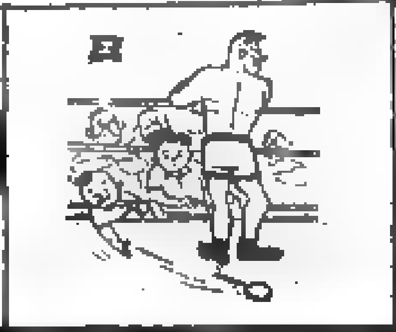

பயில்வானின் சவால்

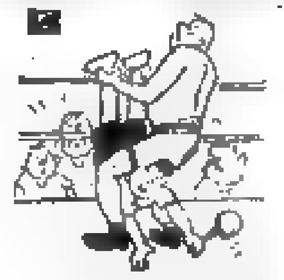

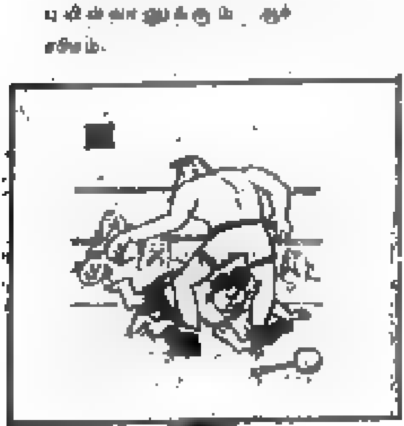

துர் மரணம்

நரேந்திரநாத் மித்ர

[illegible]

[illegible]

[illegible] இல்லை; [illegible] இல்லை. [illegible]

[illegible] ...'' என்பார்.

[illegible]

[illegible] பாய் [illegible] என்றேன். பகீரப்... [illegible] என்றேன்.

புஷ்பேந்த, ''அப்புறம் ! [illegible] போல் [illegible]'' என்றான்.

புஷ்பேந்த இருப்பது [illegible]

[illegible]

இப்பொழுது நடைபெறுகிறது!
எஸ்.கிருஷ்ணமூர்த்தி
எம்.ஜி.ஆர்
என் அண்ணன்
T.கோவிந்தராஜன்
ப.நீலகண்டன்

நீகோ கிருமிநாசினி சோப்
மற்றெந்த சோப்பையும் விட உங்கள் சருமத்திற்கு மிகுந்த பாதுகாப்பளிக்கிறது

1 நீகோ சருமக் கிருமிகளைக் கொல்லுகிறது

2 நீகோ உடல் துர்நாற்றத்தைப் போக்குகிறது

3 நீகோ உடலின்

TRIPLE ACTION

NEKO

The Original Germicidal Soap

உங்களுடைய நல்வருகையை எதிர்பார்க்கிறோம்

[illegible]

[illegible] (Savings Bank), [illegible] (Recurring deposits), [illegible] (Fixed deposits), [illegible] (Foreign Exchange), [illegible] (Safe deposit Lockers.) [illegible] அளிக்கிறோம்.

அலஹாபாத் பாங்க்

தலைமை ஆபீஸ்

14, இந்தியா எக்ஸ்சேஞ்ச் பிளேஸ், கல்கத்தா-1

ஜாலியான ஆட்டம்

[illegible]

'ஹரி'ஸாவதி' [illegible] கப்பல். இரண்டு மூன்று தடவை [illegible] துறைமுகத்தில் வந்து [illegible].

"[illegible]" — [illegible].

[illegible]

[illegible] துறைமுகம் [illegible] [illegible] பார்த்து [illegible]

அமர்ந்தான். சிறு [illegible] குளிரும் இருந்தது. [illegible] போர்வைகளும் கப்பல் ஆடிய படியே இருந்தது. [illegible] பயணிகள் இரண்டாம் வகுப்பில் இடம் தேடி அமர்ந்தார்கள். [illegible]

[illegible] என் கண் விழித்தது. என் [illegible] மாறி, யாரோ என்மேல் விழுந்தார்கள். விழுந்தவளின் முகம் என் முகத்தின் அருகில் இருந்தது. பெண் அவள் என்பதை அவளது [illegible] உணர்ந்தேன். [illegible] — [illegible] தவித்தது. [illegible] அவள் இளம் பெண். அழகி என்பதை அந்த நிலையிலும் அறிந்தேன். [illegible] உடலெல்லாம் பரவியது.

[illegible] தெளிந்தாள். பரபரப்புடன் [illegible] அவள் [illegible] மறைத்து [illegible] கொண்டு அமர்ந்திருந்த விலகினாள். நான் படுக்கையில் எழுந்து உட்கார்ந்தேன். அதற்குள் ஒரு பெரியவர் — [illegible] — அங்கு வந்து நின்றார்: "மன்னிக்க வேண்டும். இந்த கப்பல் ஒரே படியாக ஆடுகிறது. அதனால் என் மகள் நிலைகுலைந்து உங்கள் மேல் விழுந்துவிட்டாள்!" என்றார்.

அவர் முகத்தில் வருத்தம். இலேசாக முறுவல் பூத்தேன். [illegible] ஓர் எண்ணம்: 'எவ்வளவு இனிய இன்பமான பொழுது! இன்னும் அது சிறிது நேரம் நீடித்திருந்தால்!'

என் கண் என்னையும் அறியாமல் இளநங்கையை நோக்கியது. அவளுடைய கருவிழிகள் இன்னமும் என் நோக்கத்தை ஆழப் பார்ப்பன போலவே தோன்றின. கப்பலின் மங்கிய ஒளியில் அவள் ஒப்பற்ற எழிலுடன் துலங்கினாள். இளம் முறுவல் அவளது கொழுங் கன்னத்தில் [illegible]. என் உள்ளத்தை அவள் கவ்வி விடுவதை [illegible] உணர்ந்தேன்.

"உங்கள் பக்கத்தில் படுக்கையைப் போட்டுக்கொள்ளலாம் அல்லவா?" — பெரியவர் கேட்டுக் கொண்டே என் அருகில் சமுக்காளத்தைப் பரப்பினார்.

[illegible]

"[illegible] எனக்கும் நல்ல [illegible]" என்று உற்சாகத்துடன் உரைத்தேன்.

பெரியவர் [illegible] என் அனுபவத் [illegible] அவருக்குத் [illegible] நான் வெறுமே 'உம்' கொட்டியபடி இருந்தேன். ஆனால் என் பார்வையில் [illegible].

இரவு மெல்லத் [illegible] ... [illegible] நான் எவ்வளவு நேரம் [illegible] இருந்தேனோ. தெரியாது! அந்த இளம் பெண் இருந்த இடத்தில் [illegible] விளக்கு [illegible] சிறு [illegible] பார்த்தேன். பழைய நினைவுகள் என்னுள் நழுவின.

உஷாவின் உறவில் நான் வாழ்ந்தது [illegible] ஆண்டுகள்தான். அவள் [illegible] ஒரு [illegible] மகள். மிகவும் செல்வமாக வளர்ந்தவள். கல்லூரியில் 'பாட்மின்டன் சாம்பியன்' எனப் புகழ் பெற்றவள். ஒரு 'மாட்சில்' நான் அறிமுகமானேன். நானும் நன்றாக ஆடுவேன். என் திறமையைக் கண்டு அவள் வியந்தாள். அன்பு தீவிரக் காதலாக மலர்ந்தது. அவள் என்னை மணந்துகொள்ள விரும்பினாள். ஆனால் என் அறிவு அதைத் தடுத்தது. காரணம்: நான் ஏழை; ஒரு [illegible] குமாஸ்தாவாக இருந்து கொண்டே கல்லூரியில் படித்து வந்தேன். அவளுக்கு எத்தனையோ வகையில் அறிவுரை கூறினேன். ஆயினும் அவள் இம்மியும் அசையவில்லை. எனக்காகத் தன் செல்வத்தைத் துறக்கத் தீர்மானித்தாள். அப்புறம் நான் தடுக்க ஏதுமில்லை. பெற்றோர்களின் கடுமையான எதிர்ப்பைப் பொருட்படுத்தாமல் அவள் என்னை மணந்தாள்.

காதலின் முதல் வேகம் தணிந்ததும் செல்வத்தில் வளர்ந்த உஷாவின் மனம், 'பத்தடிக்குப் பன்னிரண்டடி' அளவுள்ள

வாழ்க்கையில் முன்னேற
வளமான திட்டம்
பஞ்சாப் நேஷனல்
பாங்க்

freshness is a feeling
you can wear all day long

freshness is a fragrance
you can wear all day long

freshness is forbina
you can wear all day long

Freshness is Forbina. Because Forbina is a deodorant as well as a talc. Checks excessive perspiration. Mildly antiseptic, Forbina prevents skin irritations, prickly heat and rashes. And it is gentle enough for the most tender skin.

CIBA Cosmetics

[illegible]

சுற்றுலாத் துறை எல்லோருக்கும் பயனளிக்கும் துறை

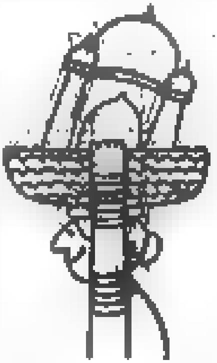

மனமகிழும் காலைப் புத்துணர்வு மணிக்கணக்கில் நிலைத்திருக்க...

குளித்த பிறகு பாண்ட்ஸ் ட்ரீம்ஃப்ளவர் டால்க்! பாண்ட்ஸ் ட்ரீம்ஃப்ளவர் டால்க்கின் நீங்காத நறுமணம்... சருமத்தை இழுக்கும் தன்மை... நாள் முழுவதும் காலைப் புத்துணர்வின் சுகம். இவை யாவரையும் உங்களிடம் ஈர்க்கும்.

சோடையாறும் இறக்க ஊறும் நறுமணத்துடன் புதுமைப் பொலிவில், குளுமை உணர்வில் உங்களை திகழ வைக்கும் எக்காலத்துக்கும் ஏற்ற பாண்ட்ஸ் ட்ரீம்ஃப்ளவர் டால்க் இந்தியாவிலேயே அதிக விற்பனையாகும் டால்க்.

மூன்று அளவுகளில் கிடைக்கிறது. ஃபமிலி, பெரியது, மத்திமம்.

பாண்ட்ஸ்

ட்ரீம்ஃப்ளவர் டால்க்

சொகுசான கவனிக்கும் மிருதுவான டால்க்

சீஸ்ப்ரோ பாண்ட்ஸ் இன்கார்பொரேட்டட்

[illegible]

[illegible]

ஹிட்லரைச் சட்னி செய்தவர்

[illegible]

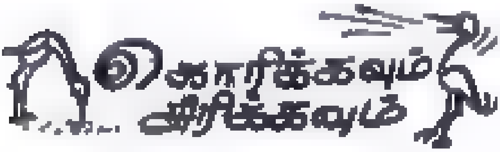

பட்டு மாமா - திட்டு மாமி!

"குழந்தை எழுத்தாளர் சங்கக் கூட்டத்துக்குப் போயிருந்தேன். வீடு திரும்ப பஸ்ஸே கிடைக்கலே. நடந்து வந்துட்டேன்."

"தவழ்ந்தே வந்துவிட்டேன் என்று சொல்லாமல் விட்டீர்களே!"

சாந்தமான முறையில் சதி

அந்தக் கம்பனி தலைவர் மகா கண்டிப்புக்காரர். துணைத் தலைவராகக் கம்பனிக்கு ஓர் இளைஞர் வந்து சேர்ந்தார். வேலையில் சேர்ந்த அன்று துணைத் தலைவர் உற்சாகமிகுதியில் அதிகமாக மது அருந்திவிட்டிருந்தார். இதைக் கவனித்த தலைவர், அன்று குறிப்புப் புத்தகத்தில் "துணை அதிகாரி இன்று குடிபோதையில் காணப்பட்டார்" என எழுதிவிட்டார்.

இந்த விஷயம் தெரிந்ததும் துணையதிகாரி தலைவரிடம் ஓடி வந்து 'நான் இதற்குமுன் இப்படி இருந்ததே இல்லை. வேலை கிடைத்த மகிழ்ச்சியில் அதிகமாகக் குடித்துவிட்டேன். இது என்மேல் தப்பபிப்பிராயத்தைத் தோற்றுவிக்கும். அதை அகற்றிவிடுங்கள்' என்று கெஞ்சினார். தலைவர் மசியவில்லை.

மறுநாள் கம்பனி தலைமைப் பொறுப்பு ஏற்றவர் துணைத் தலைவர். தலைவருக்கு முன்பு அன்று குறிப்புப் புத்தகத்தில் துணை அதிகாரி பின்வருமாறு எழுதினார். "இன்று கம்பனி தலைவர் குடிக்கவில்லை. தெளிவோடே இருந்தார்."

இக்குறிப்பை மறுநாள் பார்த்த தலைவர் விக்கித்துப் போனார். உண்மையான விஷயந்தான். ஆனால் அது எப்படிப் புரிகிறது?

சிலர் படிப்பார்! சிலர் வெடிப்பார்!

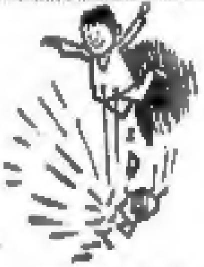

"என் மகன் கல்லூரியில் படிக்கிறான்" என்று பெருமையாகச் சொல்லிக்கொள்ளும் பெற்றோர்கள் சற்று யோசிக்க வேண்டும். 'மகன் கல்லூரியில் வெடிக்கிறான்' என்றுதான் இனிப் பெருமையாக இருக்குமோ என்னவோ! கல்கத்தாவிலும் அதன் சுற்றுப்புறங்களிலுமுள்ள கல்லூரிகளைப் பாருங்கள்! எத்தனை வெடிகுண்டுகள் அகப்படுகின்றன? மாணவர் விடுதிகளில் எத்தனை குண்டுகள் வெடிக்கின்றன!

அவகாசமா? அவசரமா?

(2)

"வருஷக் கணக்கில் உழைத்துப் பல லட்சக் கணக்கான ரூபாய்களைக் கொட்டித் தயாரிக்கப்படும் சில தமிழ்த் திரைப்படங்கள்

ஒரே வாரத்தில் தியேட்டர்களை விட்டு வெளியே ஓடிவிடவில்லையா என்ன?" என்கிறார் ஒரு மாஜி திரைப் படத் தயாரிப்பாளரின் மாஜி செக்ரட்டரி!

பழசும் அதிபழசும்!

"என்னாங்க! இன்னைக்கு 'கோஸ்ட்புஸ்டர்ஸ்' என்கிற படம் ரிலீஸ் பார்த்திட்டு வந்துட்டீங்களா?.... என் பாராட்டுக்கள்" என்று ஒருவர் ரவி நிலைய ... பாராட்டிப்போக அந்தச் ... நன்றி தெரிவித்து, 'மன்னிக்கவேண்டும்! ... நேற்று வர வேண்டிய ரயில்" என்று சொன்னாராம்! 'அப்படியா, பழைய ... இது!' என்று ... இது இப்போ ... காரணம் இருக்கிறது.

ஏப்ரல் மாதத்தில் 1969-ம் ஆண்டில் நடந்திருக்க வேண்டிய எம். ஏ. பரீட்சை இன்னும் நடக்கவில்லை. இந்த ஆண்டு எப்போது நடக்குமென்றும் தெரியவில்லை. 1969-ம் ஆண்டில் நடந்த பி. ஏ. பரீட்சை முடிவுகளும் இதுவரை வெளியாகவில்லை!

[illegible]

[illegible] ரூ 15/- [illegible]

[illegible]

[illegible]
[illegible]-6-70 [illegible]

[illegible]

[illegible]
11-6-70 [illegible]

[illegible]

[illegible]
21-6-70 [illegible]

[illegible] (Niger Seed) [illegible] (State Marketing Officer) [illegible]

[illegible]
9-6-70 [illegible]

Printed & published by R. Ananthanarayanan on behalf of Messrs. Bharathan Publications Private Limited at Kalki Press, Chetput, Madras-31
Managing Editor: T. Sadasivam

பாதுகாப்பிற்கு
ஒரு பூட்டு உள்ள
தெனில் அது
நவ-தால் ஒன்றே
ஒன்றுதான் !
NAV-TAL
8 Levers
நவ-தால்
67 mm (7 லீவர்கள்)
86 mm (8 லீவர்கள்)

REGISTERED No. M. [illegible]
Registered as a Newspaper in Ceylon

FORGED FOR TOUGHNESS AND GROUND FOR PRECISION

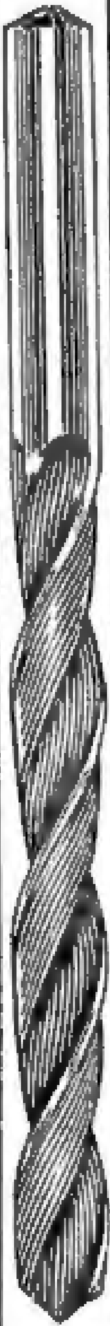

ADDISON

FORGE-FORM
TWIST DRILLS

Addison Forge-Form Drills are first forged in electronically controlled machines coupled to high frequency Generators and then ground to a super precision finish on automatic grinders equipped with time controlled switches and cold running, rotationally stable and vibrationless bearings.

This unique combination of toughness and precision has won for Addison Drills a commanding position in the export markets of U.S.A., Canada, U.K., West Germany, Sweden, Denmark, Holland, Belgium, Italy, Greece, Australia & New Zealand.

ADDISON & COMPANY LTD., MADRAS-2
(A Member of the Gauge & Tool Makers' Association U.K.)
DISTRIBUTORS:

J. N. Marshall & Co., Bombay—*For Maharashtra, Gujarat & part of Madhya Pradesh.*
Macneill & Barry Ltd., (Kilburn Division)—*For West Bengal, Bihar, Assam, Orissa, Uttar Pradesh, Haryana, Punjab, Delhi, Himachal Pradesh, Jammu & Kashmir, Rajasthan & part of Madhya Pradesh.*
Addison & Co. Ltd., Madras—*For Tamil Nadu & Coastal Andhra.* Addison & Co. Ltd., Bangalore—*For Mysore State.*
Batliboi & Co. Pvt. Ltd., Secunderabad—*For Andhra Pradesh excluding Coastal Andhra.*
Batliboi & Co. Pvt. Ltd., Ernakulam—*For Kerala State.*
OVERSEAS DISTRIBUTORS in U.K., U.S.A., Canada, Denmark, Holland, West Germany, Sweden, Italy, Greece, Malaysia, Singapore, Thailand, Korea and Philippines.